

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας 31.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νύξ ὥρας 12.

1. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Εὐδοκίας ὀσιομάρτυρος τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν. Δομίνης ὀσίας, Συνεσίου ὀσίου τοῦ ἐν Λύσῃ τῆς Κύπρου ἀσκήσαντος.

Ἀκολουθία τοῦ ὀσίου Συνεσίου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

2. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡσυχίου μάρτυρος τοῦ Συγκλητικοῦ, Θεοδότου ἐπισκόπου Κυρηναίας, Νικολάου ἱερέως τοῦ Πλανᾶ.

Ἀκολουθίαι τοῦ ὀσίου Συνεσίου καὶ τοῦ ἁγίου Θεοδότου εὐρίσκονται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

3. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ΄ ΛΟΥΚΑ (Ἀσώτου). Εὐτροπίου, Κλεονίκου καὶ Βασιλίσκου μαρτύρων, Ζήνωνος καὶ Ζωΐλου, Θεοδωρήτου Ἀντιοχείας.

Ἦχος πλ. β΄. Ἐωθινὸν ΣΤ΄.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου. Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου § 4, 5, 6)

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:

«Ἀπόστολοι, Μάρτυρες καὶ Προφῆται...».

Κοντάκιον:

«Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως...».

Ἀπόλυσις:

(μικρά): «Χριστὸς ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 2 Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Εἰς ἀναμάρτητον χώραν...» εἰς 3.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου· «Ὡ πόσων ἀγαθῶν...».
Καὶ νῦν:	Τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. β΄ ἤχου· «Τίς μὴ μακαρίσει σε...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...» καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τὰ Ἀναστάσιμα.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου· «Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς...».
Καὶ νῦν:	Τὸ ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου...».
«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.	
Ἀπολυτίκια:	Τὸ ἀναστάσιμον· « Ἀγγελικαὶ δυνάμεις...», Δόξα, Καὶ νῦν· τὸ Θεοτοκίον· «Ὁ τὴν εὐλογημένην...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τὸν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν τοῦ πλ. β΄ ἤχου, τὰ Τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστιν...», Τρισάγιον καὶ ἀντὶ τῆς Ὑπακοῆς τὰ 3 Κατανυκτικὰ Τροπάρια· «Ἐλέησον ἡμᾶς...». Δόξα· «Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...», Καὶ νῦν· «Τῆς εὐσπλαγχνίας...» Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

Ἀπολυτίκια:	Τὸ Ἀναστάσιμον· « Ἀγγελικαὶ δυνάμεις...», Δόξα· τὸ αὐτό, Καὶ νῦν· «Ὁ τὴν εὐλογημένην...».
Καθίσματα:	Τὰ Ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. β΄ ἤχου καὶ ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (ΣΤ΄) Εὐαγγελίου.
Ὁ Ν΄ ψαλμός:	Δόξα· «Τῆς μετανοίας...» Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων...».
Κανόνες:	Ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου.
Ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς:	Τὸ Ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος καὶ τὸ μετὰ τὴν γ΄ Ὠδὴν Κάθισμα τοῦ Τριωδίου· «Ἀγκάλας

	πατρικάς...» μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· «Ἄνυμφευτε ἀγνή...».
Ἄφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι:	«Τὴν Μωσέως ὠδὴν...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καὶ ἡ Καταβασία· «Τῶν γηγενῶν τίς ἤκουσε...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τὸ ΣΤ' Ἀναστάσιμον· «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος ...», τὰ δύο τοῦ Τριωδίου· «Τὸν πλοῦτον ὃν μοι δέδωκας...» καὶ «Ἐσκόρπισα τὸν πλοῦτόν σου...» καὶ τὸ Θεοτοκίον· «Ἁγία Μητροπάρθενε...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου 3.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου· «Πάτερ ἀγαθέ...».
Καὶ νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	Τὸ ἀναστάσιμον· «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	Τοῦ Τριωδίου· «Τῆς πατρώας δόξης σου...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς ΛΔ' Ἐπιστολῶν· «Πάντα μοι ἔξεστιν...» (Α' Κορ. στ' 12 - 20).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς ΙΖ' Λουκᾶ (Ἀσώτου)· «Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς...» (Λουκ. ιε', 11-32).
«Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
«Εἶδομεν τὸ φῶς...».	
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».
Ἀναγνώσματα καθημερινῶν:	Ἀπόστολοι ΛΕ' Ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς Ἑβδομάδος τῆς Ἀπόκρεω.

4. ΔΕΥΤΕΡΑ. Γερασίμου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ, Γρηγορίου ἐπισκόπου Κύπρου.

5. ΤΡΙΤΗ. Κόνωνος όσίου τοῦ ἐν Ἀκάμαντι, Κόνωνος όσιομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰσαυρία, Κόνωνος τοῦ κηπουροῦ.

Ἀκολουθία τοῦ όσίου Κόνωνος εὑρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

6. ΤΕΤΑΡΤΗ. Τῶν άγίων μβ' μαρτύρων τῶν ἐν Ἀμορίῳ. Ἀνάμνησις τῆς εὑρέσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

7. ΠΕΜΠΤΗ. Τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Παύλου τοῦ άπλοῦ, Ἀρκαδίου καὶ Νέστορος ἐπισκόπων Τριμυθοῦντος, Εὐβούλου καὶ Ἰουλιανοῦ μαρτύρων.

Ἀκολουθίαι τῶν Ἀρκαδίου καὶ Νέστορος ἐπισκόπων Τριμυθοῦντος, Εὐβούλου καὶ Ἰουλιανοῦ τῶν μαρτύρων εὑρίσκονται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

8. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας, Ἑρμοῦ άποστόλου.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 9ης Μαρτ.)

(Σήμερον ψάλλεται ἐκ μεταθέσεως καὶ ἡ άκολουθία τῶν άγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων)

Τῆ Πέμπτη έσπέρας Θ' ΩΡΑ: Ἀπολυτίκιον: «Τὰ θαύματα τῶν άγίων σου...» (7η Μαρτ.). **Κοντάκια:** «Βλέπων ό ληστής...», **Δόξα:** «Ἐν μέσῳ δύο ληστῶν...», **Καὶ νῦν:** «Τὸν άμνόν...». **Ἀπόλυσις:** (μικρά): «Χριστὸς ό άληθινός...».

Ἐν τῷ Ἐσπερινῳ: Εἰς τὸ «Κύριε Ἐκέκραξα»· ἰστώμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Ἀγίων· «Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως...» 3 (9η Μαρτ.) καὶ τὰ τοῦ άγίου Θεοφυλάκτου· «Πάτερ Θεοφύλακτε Θεοῦ...» (8η Μαρτ.) 3. **Δόξα:** Τό α' Ἰδιόμελον· «Φέροντες τὰ παρόντα...». **Καὶ νῦν:** Τὸ Θεοτοκίον· «Παρηῆλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου...». **Εἴσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Θεός, άντιλήπτωρ μου εἶ...». **Ἀπόστιχα:** Τὰ 3 Προσόμοια· «Δεῦτε μαρτυρικὴν...», «Χαίροις συναγωγὴ...», «Χαίροις τροπαιοφόρος πληθύς...» (ζῆτει εἰς τούς Αἴνους). **Δόξα:** «Ἐν ᾠδαῖς άσμάτων...». **Καὶ νῦν:** «Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ άμπελος...

μετὰ τῶν ἀθλοφόρων». «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον. **Ἀπολυτίκια**: Τῶν Ἁγίων «Τὰς ἀλγηδόνας...», Δόξα τοῦ Ἁγίου «Λαθὼν ἐβίωσας παναοίδι-
με...» Καὶ νῦν τὸ ὁμόηχον Θεοτοκίον «Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου
μητέρα...». **Ἀπόλυσις**: «Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...».

Τῆ Παρασκευῆ πρωῒ: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ: Μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν ἀντὶ
τῆς Λιτῆς λέγομεν τὰ Ἰδιόμελα τῶν Αἰνῶν καὶ ἐν Δόξᾳ τῶν Ἁγίων μετὰ
τοῦ καταλλήλου Θεοτοκίου. Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων «Τὰς
ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων...» καὶ ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ Ἀπο-
λυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. **Καθίσματα**: Τῶν Ἁγίων κατὰ σειρὰν. **Ἀνα-
βαθμοί**: Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου. **Προκείμενον**:
«Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος...». **Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου**: (Ἰωάν.
ιε΄ 17 – ιστ΄ 2) (Λειτουργ. 23ης Ἀπριλ.). **Ὁ Ν΄ ψαλμός**: (Χῦμα). Δόξα:
«Ταῖς τῶν ἀθλοφόρων...». Καὶ νῦν «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...». «Ἐλέησόν με
ὁ Θεός...» «Προφητικῶς ἀνεβόα...» (ζῆτει εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, μετὰ τοὺς
Αἴνους τῆς 9ης Μαρτ.). **Κανόνες**: Τῆς Θεοτόκου «Ἵγρὰν διοδεύσας...»,
τῶν Ἁγίων καὶ τοῦ Ἁγίου. **Ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς**: Τὸ Κάθισμα τῶν Ἁγίων «Τῷ
Χριστῷ στρατευθέντες...», Δόξα τοῦ ἁγίου Θεοφυλάκτου «Ἐξασκήσας
ὀσίως πάτερ...» Καὶ νῦν Θεοτοκίον «Τοῦ ἡλίου νεφέλη...». **Ἀπὸ στ΄
Ὠδῆς**: Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἁγίων, τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ ἡ
ἀναφορά: **Τῆ αὐτῆς ἡμέρας ἡ ἐκ μεταθέσεως ἑορτῆ τῶν ἁγίων ἐνδόξων
Τεσσαράκοντα Μαρτύρων τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Σεβαστείας μαρτυρη-
σάντων**». **Καταβασίαι**: «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...». **Ἡ Τιμιωτέρα**: Καὶ
ἡ καταβασία «Ἄπας γηγενής...». **Ἐξαποστειλάρια**: Τῶν Ἁγίων «Χορὸς
τετραδεκάριθμος...» καὶ τὸ Θεοτοκίον «Χαῖρε κατάρας λύτρωσις...». **Αἴ-
νοι**: Τὰ 3 Προσόμοια τῶν Ἁγίων «Δεῦτε μαρτυρικὴν ἀδελφοί...» καὶ τὰ
3 Ἰδιόμελα «Χορὸς τετραδεκαπύρσευτος...». **Δόξα**: Τῶν Ἁγίων «Ἀθλο-
φόροι Χριστοῦ...». **Καὶ νῦν**: «Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε...». **Δοξολογία**:
Μεγάλη καὶ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων.

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν: Εἰς τὴν Εἴσοδον Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων
«Τὰς ἀλγηδόνας...». Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἐν Ἁγίοις...».
Μετὰ τὴν Εἴσοδον Ἀπολυτίκια: Τῶν Ἁγίων «Τὰς ἀλγηδόνας...», τοῦ Ἁγί-
ου Θεοφυλάκτου «Λαθὼν ἐβίωσας...» (8η Μαρτ.) καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ. Κο-
ντάκιον «Προστασία...». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἁγίων (Ἐβρ.

ιβ' 1-10) καὶ (Ματθ. κ' 1-16). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...», «Εἶδομεν τὸ φῶς...» καὶ Ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός...».

9. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Τῆς Ἀπόκρευ (Ψυχοσάββατον). Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν. Τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Σεβαστείας μαρτυρησάντων.

Ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα, λόγω τοῦ ἀμεταθέτου τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ψυχοσαββάτου, ἐψάλη χθές.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου. Σάββατον πρὸ τῆς Ἀπόκρευ § 7, 8, 9)

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων...».
Κοντάκιον: «Πᾶσαν στρατιάν τοῦ κόσμου καταλιπόντες...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (Ἄνευ εἰσόδου)

Προοιμακός.

Ἑσπέρια: Μαρτυρικὰ τοῦ πλ. β' ἤχου 3· «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε...», «Οἱ μαρτυρήσαντες διὰ σέ Χριστέ...» καὶ «Οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες...» (Ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου, στιχηρὰ καὶ καθίσματα τοῦ πλ. β' ἤχου, Παρασκευῇ ἑσπέρας) καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν...».

Δόξα: «Θρηγῶ καὶ ὀδύρομαι...».

Καὶ νῦν: Τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ πλ.β' ἤχου· «Τίς μὴ μακαρίσει σε...».

Ἄνευ Εἰσόδου: «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ ἀντὶ τοῦ Προκειμένου τῆς ἡμέρας εἰς ἦχον πλ. δ' τό «Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα» ἐκ γ', μὲ στίχους εἰς τὸ β' «Μακάριοι οὐς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε» καὶ εἰς τὸ γ' «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν».

Ἀπόστιχα: Τὰ 4 Μαρτυρικὰ τοῦ πλ. β' ἤχου (ζήτει ταῦτα εἰς τὸ

τέλος τοῦ Τριωδίου, ἤχος πλ. β', Σάββατον πρωῒ, εἰς τοὺς Αἴνους). Τὸ πρῶτον ἄνευ στίχου: «Κύριε, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων σου...». Τὸ δεύτερον μετὰ στίχου: «Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ», «Κύριε, εἰμὴ τοὺς Ἁγίους σου...», τὸ τρίτον μετὰ στίχου: «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος», «Μνήμη Μαρτύρων, ἀγαλλίαμα ...». Τὸ τέταρτον μετὰ στίχου: «Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν», «Τοὺς ἐκλεκτοὺς ἐθαυμάστωσε...».

Δόξα:

Τὸ νεκρώσιμον «Ἀρχὴ μοι καὶ ὑπόστασις...».

Καὶ νῦν:

Θεοτοκίον «Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε...».

Μετὰ τὸ «Νῦν Ἀπολύεις...» φάλλεται ὁ Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας «Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις διηνεκῶς...» (ζήτει τοῦτον εἰς τὴν Παρακλητικὴν, ἤχος πλ. β' τῷ Σαββάτῳ πρωῒ ἢ εἰς τὸ Πεντηκοστάριον μετὰ τὸν Ἑσπερινὸν τοῦ Σαββάτου τῆς Ζ' Ἑβδομάδος, Παρασκευὴ ἑσπέρας). Ὁ Κανὼν φάλλεται ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 τροπάρια ἀνὰ Ὡδὴν μὲ στίχους: Εἰς τὸ α' τροπάριον: «Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων Σου», εἰς τὸ β' τροπάριον: «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται», εἰς τὸ γ' Δόξα, καὶ εἰς τὸ δ' Καὶ νῦν. Εἰς τὸ τέλος τῆς Θ' Ὡδῆς ὁ εἰρμὸς αὐτῆς: «Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον...».

Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια:

«Ὁ βάθει σοφίας...», Δόξα: τὸ τέλος τοῦ ἀπολυτικίου: «Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα...». Καὶ νῦν: «Σὲ καὶ τεῖχος...».

Ἡ Ἐκτενὴς καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Ὅτι ἐλεήμων...» φάλλονται τὰ τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων...» καὶ γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν Κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς:

Ὁ Ἱερεύς:

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ Χορός:

«Κύριε, ἐλέησον» γ'.

Ὁ Ἱερεύς:

«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων,

ιερομονάχων, ιεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων. Καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ... (καὶ μνημονεύει ὀνομαστικῶς τῶν Κεκοιμημένων ὑπὲρ ὧν τελοῦνται μνημόσυνα) καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον».

Ὁ Χορός: «Κύριε, ἐλέησον».

Ὁ Ἱερεύς:

«Ὅπως, Κύριος ὁ Θεός, τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται· τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα».

Ὁ Ἱερεύς: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ Χορός: «Κύριε, ἐλέησον».

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν:

«Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκὸς, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ Σου δωρησάμενος, Αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων Σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων, μοναχῶν, μοναζουσῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν καὶ πάντων τῶν νῦν μνημονευθέντων δούλων σου ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός, συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐχ ἁμαρτήσει· σὺ γὰρ ὁ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη Σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος Σου ἀλήθεια».

Ὁ Ἱερεύς: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ Χορός: «Κύριε ἐλέησον».

Ὁ Ἱερεύς:

«Ὅτι Σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρί...».

Ὁ Χορός: «Αἰωνία ἡ μνήμη», ἐκ τρίτου. Εἶτα
Ὁ Ἱερεύς: «Σοφία»· «Ὁ ὢν εὐλογητός» κλπ. Καὶ ἐκφωνεῖ τὴν
 συνήθη Ἀπόλυσιν.

Τῷ Σαββάτῳ πρωῖ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Ἀναγινώσκειται τὸ Μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου. Μετὰ τό· «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» λέγεται, ἀντὶ τῶν καταनुκτικῶν τροπαρίων· «Ἐλέησον ἡμᾶς...», τὸ ἀπολυτίκιον· «Ὁ βάθει σοφίας...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

Ἀντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος...» φάλλεται εἰς ἦχον πλ. δ' τό «Ἀλληλουῖα» (γ) τετράκις, ὡς ἐψάλη εἰς τὸν Ἑσπερινὸν ἀντὶ τοῦ Προκειμένου, δις ἄνευ στίχου, καὶ δις μετὰ τῶν στίχων « Μακάριοι οὓς ἐξελέξω...» καὶ «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν...» Εὐθύς:

Ἀπολυτίκια: Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα:

Τὰ Μαρτυρικὰ τοῦ πλ. β' ἦχου (Ζήτει εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου, Σάββατον πρωῖ) «Ἀθλητικὸν ἀγῶνα...», «Ἀθλητικαὶ ἐνστάσεις...» καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Εἰς τὰ δύο τελευταῖα λέγονται καὶ οἱ πρὸ αὐτῶν στίχοι. Δόξα· Καὶ νῦν· (Ἐὰν θὰ γίνῃ μνημόνευσις τῶν Κεκοιμημένων ψάλλονται ἀμέσως τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια, γίνεται ἡ μνημόνευσις καὶ μετὰ τό «Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις...» ἐπισυνάπτονται τὰ καθίσματα «Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν...» καὶ «Ὁ ἐκ παρθένου...»). Ἐπειδὴ εἰς τοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς οὐ γίνεται ἐν τῷ Ὁρθρῷ μνημόνευσις τῶν ὀνομάτων τῶν Κεκοιμημένων, ἐπισύνπτομεν ἀμέσως τὸ Κᾶθισμα τοῦ Τριωδίου· «Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν...» Δόξα, Καὶ νῦν· «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας...».

Ὁ Ν' ψαλμός: (χῦμα).

Κανών: Τοῦ Τριωδίου· «Ἄσμα ἀναπέμφωμεν...». Ἐὰν δὲν θὰ ψαλῇ ὁ Κανὼν, ἀμέσως μετὰ τὸν Ν' λέγομεν τὸν Εἱρμὸν τῆς γ' Ὁδῆς «Ὁ στερεώσας ἐν τῇ χειρὶ σου...», Αἴτησις, «Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...».

Ἀπὸ γ' Ὁδῆς: Καθίσματα: «Ὁ δι' ἡμᾶς ὑπομείνας...» Δόξα, Καὶ νῦν· «Τὴν ταχεϊάν σου σκέπη...». Ἐὰν δὲν λέγεται ὁ Κανὼν, ἐπισυνάπτομεν ἀμέσως τὸν Εἱρμὸν τῆς

- Στ' Ὁδῆς: «Συνεχόμενον δέξαι με φιλόανθρωπε...».
Αἵτησις, «Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς...».
- Ἀφ' στ' Ὁδῆς:** Κοντάκιον, Οἶκος τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ. Συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Μετὰ τὴν ἡ ὥδην ἀμέσως: «Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν... Τὸν ἐν ὄρει ἅγιω...» (Εἰρμὸς τῆς ἡ Ὁδῆς).
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καὶ μετὰ τὴν Θ' Ὁδῆν ὁ Εἰρμὸς τῆς Θ' Ὁδῆς: «Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει...».
- Ἐξαποστειλάρια:** «Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων...». «Ἀνάπαυσον τοὺς δούλους σου...» καὶ τὸ Θεοτοκίον: «Μαρία Θεονύμφευτε...».
- Αἶνοι:** Τὰ 4 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου: «Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες...».
- Δόξα:** «Ὡς ἄνθος μαραίνεται...».
- Καὶ νῦν:** «Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε...».
- «Σοὶ δόξα πρέπει...».
- Δοξολογία:** (χῦμα).
- Ἐκτενής.**
- Ἀπόστιχα:** Τὰ ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου Νεκρώσιμα Προσόμοια: «Ἐχων ἀκατάληπτον...» (Σάββατον πρῶτ', Ἀπόστιχα πλ. β' ἤχου).
- Δόξα:** «Ἄλγος τῷ Ἀδάμ...».
- Καὶ νῦν:** «Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...».
- «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκια:** «Ὁ βάθει σοφίας...», «Σὲ καὶ τεῖχος...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

- Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:** «Ὁ βάθει σοφίας...».
- Εἰσοδικόν:** «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις...».
- Ἀπολυτίκια:** «Ὁ βάθει σοφίας...» καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ.
- Κοντάκιον:** «Μετὰ τῶν ἁγίων...».
- Τρισάγιον.**
- Ἀπόστολος:** Τῶν Κεκοιμημένων: «Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν...» (Α' Θεσ. δ' 13 – 17).
- Εὐαγγέλιον:** Τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀπόκρεω: «Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε...» (Λουκᾶ, κ' 8 - 9, 25-27, 35-36).

«Ἐξαιρέτως»: «Ἄξιόν ἐστιν... ».
 Κοινωνικόν: «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω...».
 «Ἐἶδομεν τὸ φῶς...».

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τὰ νεκρώσιμα Εὐλογητάρια καὶ τὰ τροπάρια: «Μετὰ πνευμάτων...» καὶ γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν ὀνομάτων τῶν Κεκοιμημένων ὡς καὶ εἰς τὸν Ἑσπερινόν. «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...» καὶ Ἀπόλυσις «Χριστὸς ὁ ἀληθινός...».

10. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ. Μνεΐαν ποιούμεθα τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Κοδράτου μάρτυρος τοῦ ἐν Κορίνθῳ, Μιχαὴλ (Μαυρουδῆ) νεομάρτυρος, Ἀναστασίας τῆς Πατρικίας.

Ἦχος βαρὺς. Ἑωθινὸν Ζ΄.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 10, 11, 12)

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ὁ βάθει σοφίας...».
 Κοντάκιον: «Μετὰ τῶν ἀγίων...».
 Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ βαρέος ἤχου 6, τοῦ Τριωδίου.
 «Ὅταν μέλλῃς ἔρχεσθαι...» 4.
 Δόξα: Τοῦ Τριωδίου· «Ὅταν τίθωνται θρόνοι...».
 Καὶ νῦν: Τὸ α΄ Θεοδοκίον τοῦ βαρέος ἤχου: «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης...».
 Εἴσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας·
 «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
 Ἀπόστιχα: Τὰ Ἀναστάσιμα.
 Δόξα: Τοῦ Τριωδίου· «Οἶμοι μέλαινα ψυχή...».
 Καὶ νῦν: Τὸ ὁμόηχον Θεοδοκίον· «Ἀνύμφευτε Παρθένε...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
 Ἀπολυτίκια: Τὸ ἀναστάσιμον: «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου...»,

Δόξα, Καὶ νῦν· τὸ Θεοτοκίον· «Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως...».

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς Κανὼν τοῦ βαρέος ἤχου. Δόξα· Τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον: «Τὰς τοῦ Κυρίου γνόντες ἐντολάς...», Καὶ νῦν· τὸ Θεοτοκίον «ὑπὸ τὴν σὴν Δέσποινα...», τὰ Τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καὶ ἀντὶ τῆς Ὑπακοῆς τὰ Κατανυκτικὰ τροπάρια: «Ἐλέησον ἡμᾶς...», «Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...» «Τῆς εὐσπλαγχνίας...». Ἀπόλυσις «Ὁ Ἀναστάς...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

Ἀπολυτίκια: Τὸ ἀναστάσιμον· «Κατέλυσας...», Δόξα· τὸ αὐτό, Καὶ νῦν· «Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως...».

Καθίσματα: Τὰ Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν.

Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ βαρέος ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ζ΄) Εὐαγγελίου.

Ὁ Ν΄ ψαλμός: Δόξα· «Τῆς μετανοίας...» Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας...» «Ἐλέησόν με ... Τὰ πλήθη...».

Κανόνες: Ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου.

Ἀπὸ γ΄ Ὁδῆς: Τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ ἐν κάθισμα τοῦ Τριωδίου· «Τὸ βῆμά σου φρικτόν...», μετὰ τοῦ Θεοτοκίου «Τὸν πάντων ποιητὴν...».

Ἀφ' στ΄ Ὁδῆς: Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι: «Βοηθὸς καὶ σκεπαστής...».

Ἡ Τιμιωτέρα: Καὶ ἡ Καταβασία· «Ἀσπόρου συλλήψεως...».

Ἐξαποστειλάρια: Τὸ Ζ΄ Ἀναστάσιμον· «Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον...», τοῦ Τριωδίου· «Τὴν φοβερὰν τῆς κρίσεως...» καὶ «Ἰδοὺ ἡμέρα ἔρχεται...» καὶ τὸ Θεοτοκίον· «Τὴν ὥραν τῆς ἐτάσεως...».

Αἶνοι: Ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου· «Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν...» 3.

Δόξα: Τοῦ Τριωδίου· «Προκαθάρωμεν ἑαυτούς...».

Καὶ νῦν: «Ἵπερευλογημένη...».
Δοξολογία: Μεγάλη καὶ τό· «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια: «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον: Τοῦ Τριωδίου: «Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός...».
Τρισάγιον.
Ἀπόστολος: Τοῦ Τριωδίου· «Βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι...» (Α΄ Κορ. γ' 8- θ' 2)
Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω: «Ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱός...» (Ματθ. κε' 31- 46)
«Ἐξαιρέτως»: «Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε...».
«Εἶδομεν τὸ φῶς...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Σημείωσις: Ἀπὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς σήμερον εἰς τὰ Ἀπόστιχα ψάλλονται τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου, δῖς, τὸ ὁμῶρον Μαρτυρικὸν καὶ τὸ Θεοτοκίον, ὡς ἀναγράφονται εἰς τὸ Τριῶδιον. Ἐπίσης εἰς τὸν Ὅρθρον κατὰ τὴν β' στιχολογίαν ψάλλονται τὰ ἐν τῷ Τριῶδιῳ καθίσματα, μετὰ τὴν αἴτησιν τῆς Στ' Ὠδῆς λέγεται τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου (ζῆτει εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου) καὶ εἰς τὰ Ἀπόστιχα ψάλλονται τὰ εἰς τὸ Τριῶδιον καθ' ἑκάστην ἡμέραν κατακεχωρημένα (Ἰδιόμελον, Μαρτυρικὸν καὶ Θεοτοκίον).

Κατὰ τὴν ἐβδομάδα τῆς Τυροφάγου γίνεται ἀποχὴ κρέατος καὶ κατάλυσις ἰχθύος, τυροῦ καὶ ὠῶν (λευκὴ νηστεία).

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι καὶ Εὐαγγέλια ἐβδομάδος τῆς Τυρινῆς.

11. ΔΕΥΤΕΡΑ. Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων, Θεοδώρας τῆς βασιλίσσης, Γεωργίου ὁσίου τοῦ Σιναΐτου.

12. ΤΡΙΤΗ. Θεοφάνους ὁμολογητοῦ, Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου, Συμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου.

13. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀνακομιδῆ λειψάνων Νικηφόρου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως

Σήμερον δὲν τελεῖται Θεία Λειτουργία.

14. ΠΕΜΠΤΗ. Βενεδίκτου Ὁσίου, Ἀλεξάνδρου μάρτυρος.

15. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀγαπίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων. Ἀριστοβούλου Ἀποστόλου ἐπισκόπου Βρεττανίας.

Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀριστοβούλου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Σήμερον δὲν τελεῖται Θεία Λειτουργία.

16. ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμφάντων Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, Χριστοδούλου ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ, Σαββίνου, Ἰουλιανοῦ τῶν νεομαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν, καταλιμπανομένης τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μηναίου.

Τῆ Παρασκευῇ Ἑσπέρας. Θ' Ὁρα

Ἄπολυτίκιον:

«Οἱ μάρτυρες σου Κύριε...».

Κοντάκιον:

Τὰ τῆς Θ' Ὁρας «Βλέπων ὁ ληστής...», Δόξα· «Ἐν μέσῳ δὺο ληστῶν...», Καὶ νῦν· «Τὸν ἀμνόν...».

Ἄπόλυσις:

(μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακὸς

Ἑσπέρια:

Τὰ 3 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Δεῦτε ἅπαντες πιστοί...» εἰς 6.

Δόξα:

«Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσαντες...».

Καὶ νῦν:

Τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ βαρέος ἤχου· «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης...».

Ἄνευ Εἰσόδου:

«Φῶς ἰλαρόν...», τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ...», ἡ Προφητεία, τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ Πληρωτικά.

- Ἀπόστιχα:** Τὸ Ἰδιόμελον «Καθαρίσωμεν ἑαυτούς...» (δίς), τὸ Μαρτυρικὸν «Τῶν ἀγίων Μαρτύρων... (ἄπαξ).
- Δόξα:** «Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη...».
- Καὶ νῦν:** «Χαῖρε ἀγνεΐας κειμήλιον...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», **Τρισάγιον.**
- Ἀπολυτίκια:** «Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν...», Δόξα, Καὶ νῦν «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
- Ἀπόλυσις:** «Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...».

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Ἀναγινώσκεται τὸ Μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου. Μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» τὸ Ἀπολυτίκιον «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν...». Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα» ὡς συνήθως.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** «Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν...», Δόξα· τὸ αὐτό, Καὶ νῦν «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
- Καθίσματα:** Κατὰ σειρὰν ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.
- Ὁ Ν΄ Ψαλμός:** (χῦμα).
- Κανῶν:** Τοῦ Τριωδίου μετὰ τῶν εἰρμῶν. Ἐὰν δὲν θὰ ψαλῆ ὁ Κανῶν, ἀμέσως μετὰ τὸν Ν΄ λέγεται ὁ εἰρμὸς τῆς γ΄ ᾠδῆς: «Οὐκ ἔστιν ἅγιος...» καὶ γίνεται αἵτησις με ἐκφώνησιν «Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...».
- Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς:** Καθίσματα: «Ἀντωνίου τὸ προᾶον...» Δόξα: «Τοὺς δεσμοὺς διαρρήξαντες...» Καὶ νῦν: «Εἰς ἰλὸν ἐνεπάγγην...». Ἐὰν δὲν θὰ ψαλῆ ὁ Κανῶν ἐπισυνάπτεται ἀμέσως ὁ Εἰρμὸς τῆς Στ΄ ᾠδῆς: «Συνεχόμενον δέξαι με...», Αἵτησις, «Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς...».
- Ἀφ' στ΄ ᾠδῆς:** Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ἰπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν ἡ΄ ᾠδὴν τοῦ Κανόνος ἢ ἐὰν δὲν ψάλλεται οὗτος ἀμέσως μετὰ, τὸ Ἰπόμνημα τοῦ Τριωδίου:
- Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...:** Ὁ Εἰρμὸς τῆς ἡ΄ ᾠδῆς: «Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα...».

Ἡ Τιμιωτέρα:	Καὶ ὁ Εἰρμὸς τῆς Θ' ᾠδῆς: «Τὸν προδηλωθέντα ἐν Ὑρει...».
Ἐξαποστειλάρια:	«Οἱ κόσμον ἀρνησάμενοι...» καὶ «Τοὺς ἐν ἀσκήσει...».
Αἶνοι:	Τὰ 4 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Τὴν τῶν Πατέρων ἅπαντες πληθύν...».
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου· «Ὅσοι Πατέρες...».
Καὶ νῦν:	Τὸ Θεοτοκίον· «Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ καὶ τῶν Ὁσίων...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον· «Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...».
Ἀπολυτίκια:	«Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων...» καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Τῶν Ὁσίων: «Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος...» (Γαλ. ε' 22 – στ' 2) (Ὁ δεῦτερος ἐν τῷ Τριωδίῳ, τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς), μετὰ τῶν στίχων: «Καυχῆσονται Ὅσοι ἐν δόξῃ» καὶ «Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν».
Εὐαγγέλιον:	Τοῦ Σαββάτου τῆς Τυρινῆς: «Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν...» (Ματθ. στ' 1-13).
«Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Εἰς μνημόσυνον...».
«Εἶδομεν τὸ φῶς».	Ἀπόλυσις.

17. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ. Μνεῖαν ποιούμεθα τῆς ἀπὸ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐξορίας τῶν Πρωτοπλάστων. Ἀλεξίου ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Ἦχος πλ. δ'. Ἐωθινὸν Η'.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 14, 15, 16)

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

- Ἀπολυτίκιον:** «Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν...».
Κοντάκιον: «Ὡς εὐσεβείας κήρυκας...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

- Ἑσπέρια:** Ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Τριωδίου· «Ὁ πλάστης μου Κύριος...» εἰς 4.
Δόξα: Τοῦ Τριωδίου· «Ἐκάθισεν Ἀδάμ...».
Καὶ νῦν: Τὸ ἀ΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. δ΄ ἤχου· «Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν...».
Εἴσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τὰ Ἀναστάσιμα.
Δόξα: «Ἐξεβλήθη Ἀδὰμ τοῦ Παραδείσου...».
Καὶ νῦν: Τὸ ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου...».
«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια: Τὸ ἀναστάσιμον· «Ἐξ ὕψους κατήλθες...» Δόξα, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον· «Ὁ δι΄ ἡμᾶς γεννηθεῖς...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν τοῦ πλ. δ΄ ἤχου, Δόξα τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον τῆς Λιτῆς· «Ἥλιος ἀκτίνας ἔκρυσεν...», Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον· «Μυστικῶς ἀνυμνοῦμέν σε...». Τὰ Τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστιν...», τὸ Τρισάγιον καὶ ἀντὶ τῆς Ὑπακοῆς τὰ Κατανυκτικὰ τροπάρια· «Ἐλέησον ἡμᾶς...», «Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...» «Τῆς εὐσπλαγγνίας...». Ἀπόλυσις «Ὁ ἀναστάς...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

- Ἀπολυτίκια:** Τὸ Ἀναστάσιμον· «Ἐξ ὕψους κατήλθες...», Δόξα· τὸ αὐτό, Καὶ νῦν· «Ὁ δι΄ ἡμᾶς γεννηθεῖς...».

Καθίσματα:	Τὰ Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. δ' ἤχου καὶ ἅπανσα ἢ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Η') Εὐαγγελίου.
Ὁ Ν' ψαλμός:	Δόξα: «Τῆς μετανοίας...», Καὶ νῦν «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με ... Τὰ πλήθη...».
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου.
Ἄπο γ' Ὠδῆς:	Τὰ Ἀναστάσιμα Κοντάκιον καὶ Οἶκος, τὰ Καθίσματα τοῦ Τριωδίου: «Ἐξεβλήθη ὁ Ἀδάμ...», Δόξα: «Νῦν ὁ καιρός...» Καὶ νῦν «Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ, Θεοτόκε...».
Ἄφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι:	«Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καὶ ἡ Καταβασία: «Θεὸν ἀνθρώποις...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τὸ Ἡ' Ἀναστάσιμον: «Δύο ἀγγέλους βλέψασα...» καὶ τὰ δύο τοῦ Τριωδίου: «Τῆς ἐντολῆς σου, Κύριε...» καὶ «Ἀποικισθέντες Κύριε...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου: «Οἶμοι ὁ Ἀδάμ...» 3.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου: «Ἐφθασε καιρός...».
Καὶ νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτικά:	Τὸ Ἀναστάσιμον «Ἐξ ὕψους κατήλθες...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Τῆς σοφίας ὁδηγέ...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς: «Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία...». (Ῥωμ. ιγ' 11 – ιδ' 4).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς: «Ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις ...» (Ματθ. στ' 14 - 21).
«Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».

«Εἶδομεν τὸ φῶς...».

Ἀπόλυσις: Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἐξ ὕψους κατήλθες...».

Κοντάκιον: «Τῆς σοφίας ὁδηγέ...».

Ἀπόλυσις: (μικρά): «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ψάλλεται ὁ κατανουκτικὸς Ἑσπερινὸς κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Τριωδίου:

Ἑσπέρια: Στιχηρὰ Κατανουκτικὰ τοῦ πλ. δ' ἤχου: 4: «Σὲ τὸν βασιλέα καὶ δεσπότην...» (Ζήτηι εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου), τοῦ Τριωδίου Προσόμοια 3· «Ἐγκρατεία τὴν σάρκα...» (Κυριακὴ Τυρινῆς Ἑσπέρας) καὶ τοῦ Μηναίου Προσόμοια 3 «Ὡς ἀστὴρ ἀνατέταλκας...» (18ῃ Μαρτ.).

Δόξα, Καὶ νῦν: Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Φωτοφόρον παλάτιον...» (18ῃ Μαρτ.).

Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...».

Προκείμενον: «Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου...» μετὰ τῶν στίχων ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Ἐκτενὴς μέχρη καὶ τῆς αἰτήσεως «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...» καὶ εὐθύς «Ὅτι ἐλεήμων...». «Καταξίωσον...» καὶ τὰ Πληρωτικά.

Ἀπόστιχα: Τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Ἐλαμφεν ἡ χάρις σου Κύριε...» (δίς) καὶ τὸ Μαρτυρικόν· «Ὁ ἐνδοξαζόμενος...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, Καὶ νῦν: «Τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις σε...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

Ἀντὶ Ἀπολυτικίων: Τὰ τροπάρια: «Θεοτόκε Παρθένε...», Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ...» Δόξα: «Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν...», Καὶ νῦν· «Ἵπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν...».

Ἀμέσως ὁ Ἀναγνώστης: «Κύριε ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν: «Τὴν Τιμιωτέραν... Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ», ὁ Ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητὸς...». Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν εὐχὴν «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ...».

Αί τρεῖς μεγάλοι μετάνοιοι καὶ ἡ εὐχὴ τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ· «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου...». Ἀπόλυσις «Χριστὸς ὁ ἀληθινός...» Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν...» ψάλλεται τὸ τροπάριον «Πάντων προστατεύεις ἀγαθή...» Τούτου ψαλλομένου οἱ πιστοὶ ἀσπάζονται τὴν χεῖρα τοῦ Ἱερέως λαμβάνοντες συγχώρησιν.

Σημειώσεις: Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται καὶ κατὰ τοὺς κατανυκτικοὺς Ἑσπερινοὺς τῶν Α', Β', Γ', Δ' καὶ Ε' Κυριακῶν τῶν Νηστειῶν, ψαλλομένων τῶν Κατανυκτικῶν τροπαρίων τῶν ἡχῶν ἐκάστης Ἑβδομάδος, τῶν λοιπῶν Τροπαρίων τοῦ Τριωδίου καὶ τῶν τροπαρίων τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου.

18. ΔΕΥΤΕΡΑ. (ΚΑΘΑΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ). Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων. Τροφίμου, Εὐκαρπίωνος μαρτύρων.

Ἄρχεται ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστή.

Σημειώσεις:

1. Ἀπὸ σήμερον καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, τῇ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ, Τετάρτῃ, Πέμπτῃ καὶ Παρασκευῇ αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ (ὅπερ παραλείπεται μόνον τὴν Καθαρὰν Δευτέραν), τοῦ Ὁρθρου, τῶν Ὁρῶν καὶ τοῦ Ἑσπερινοῦ τελοῦνται κατὰ τὴν ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Τριωδίου (Τ.Μ.Ε.) §§ 18, 19, 20, 21 ἐκτιθεμένην τάξιν ἣτις καὶ καταχωρεῖται κατωτέρω.

2. Μετὰ τὴν Θ' Ὁραν ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῇ μὲν Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἄνευ Προηγιασμένης κατὰ τὴν ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Τριωδίου (Τ. Μ. Ε.) §20, διάταξιν, τῇ δὲ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ καὶ ἐν μνήμῃ ἑορταζομένου Ἁγίου μετὰ Προηγιασμένης (Τυπικὸν Τριωδίου §21).

3. Τῇ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ, Τετάρτῃ καὶ Πέμπτῃ ἑσπέρας ψάλλεται τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, ὡς ἔχει ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Μετὰ τὴν Δοξολογίαν τῇ μὲν Α' Ἑβδομάδι ψάλλεται τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ τμῆμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς Ἑβδομάδας, Κανῶν ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου (Τυπικὸν Τριωδίου § 23).

4. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας ἀναγινώσκειται τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον, ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου καὶ ἀναγινώσκειται ἀνὰ μία στάσις τῶν Χαιρετισμῶν.

5. Κατὰ τὰ Σάββατα τῷ μὲν πρωτὶ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ἀκολουθεῖ δὲ ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, τῷ δὲ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῆς ἐπαύριον Κυριακῆς, καθ' ἣν τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Τυπικὴ διάταξις Ἀκολουθιῶν Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

(Αἱ συγκεκριμέναι ἀναφοραὶ εἶναι διὰ τὴν Καθαρὰν Δευτέραν).

α) ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

(Ζῆτει ἐν τῷ Μ. Ὁρολογίῳ). Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι», «Βασιλεῦ οὐράνιε». Ὁ Ἀναγνώστης

τὸ Τρισάγιον. «Ὅτι σοῦ ἐστίν», «Κύριε ἐλέησον» (ιβ΄). Δόξα, Καὶ νῦν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» (γ΄) καὶ ὁ Ν΄ φαλμὸς χῦμα. Εἶτα ἀναγινώσκειται ὁ Ἄμωμος καὶ εὐθὺς τὸ «Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν». Τρισάγιον. «Ὅτι σοῦ ἐστίν» καὶ ἀναγινώσκονται χῦμα τὰ Τροπάρια «Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος», Δόξα: «Τὴν ἡμέραν ἐκείνην», Καὶ νῦν «Σὲ τὸ ἀπόρθητον». «Κύριε ἐλέησον» (μ΄), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ». «Κύριε ἐλέησον» (γ΄), Δόξα, Καὶ νῦν «Τὴν τιμιωτέραν», «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς» καὶ ἡ εὐχὴ «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου». Ἐν συνεχείᾳ αἱ δύο εὐχαὶ τοῦ Μ. Βασιλείου «Κύριε Παντοκράτορ» καὶ «Σὲ εὐλογοῦμεν». «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» (γ΄) καὶ ἀναγινώσκονται ὁ 120ὸς (ρκ΄) καὶ ὁ 133ος (ρλγ΄) Ψαλμὸς. Τρισάγιον. «Ὅτι σοῦ ἐστίν» καὶ τὰ 4 Τροπάρια «Μνήσθητι, Κύριε» χῦμα. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ΄) καὶ ἀναγινώσκονται αἱ εὐχαὶ «Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐπ’ ἐλπίδι...» ἕως καὶ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» Ἀκολουθῶς τὰ Κατανυκτικὰ Τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς...» Δόξα: «Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...» Καὶ νῦν «Τῆς εὐσπλαγχνίας...». Ὁ ἱερεὺς «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός... Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...». Ἀκολουθεῖ ἡ μικρὰ Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Σημείωσις: Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεσονυκτικοῦ δὲν ἀναγινώσκειται τὴν Δευτέραν τῆς Α΄ Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Τὴν Καθαρὰν Δευτέραν ἀρχόμεθα διὰ τοῦ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός...» τοῦ Ὁρθρου.

β) ΟΡΘΡΟΣ

Ὁ ἱερεὺς: «Εὐλογητὸς ὁ Θεός...», Τρισάγιον, «Ὅτι σοῦ ἐστίν...» Τὰ 3 Τροπάρια «Σῶσον Κύριε τὸν λαόν...» Δόξα: «Ὁ ὑψωθεὶς...» Καὶ νῦν «Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε...» «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...» «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...» «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου...» «Ὅτι ἐλεήμων...» «Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ» «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...» ὁ Ἐξάψαλμος, τὰ Εἰρηνικὰ καὶ ἡ ἐκφώνησις: «Ὅτι πρέπει Σοι...». Εὐθὺς τὸ Ἀλληλουϊάριον εἰς τὸν ἦχον τῆς ἑβδομάδος (Α΄ Ἑβδομάς τῶν Νηστειῶν: ἦχος πλ. δ΄) τετράκις μετὰ τῶν πρὸ αὐτοῦ στίχων, ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Ἀκολουθῶς ψάλλονται οἱ Τριαδικοὶ ὕμνοι (ὄρα τούτους εἰς τὸ Ὁρολόγιον ἢ εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου) τοῦ ἡχοῦ τῆς ἑβδομάδος. Σήμερον καὶ δι’ ὅλην τὴν ἑβδομάδα ψάλλονται οἱ τοῦ πλ. δ΄ ἡχοῦ «Ὁρᾶν σε μὴ τολμῶντα...». Δόξα: «Εἰς οὐρανὸν τὰς καρδίας...». Καὶ νῦν «Κατακαπτόμενοι τῷ πλήθει...»¹. Εἶτα μικρὰ Συναπτὴ

¹ Μετὰ τὸ «Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός...», ἕκαστος ὕμνος συμπληρώνεται ὡς

καὶ ἐκφώνησις: «Ὅτι σὸν τὸ κράτος...». Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, τὰ Κατα-
 νυκτικὰ Καθίσματα τῆς α' στιχολογίας τοῦ ἤχου (ὄρα ταῦτα εἰς τὸ τέλος
 τοῦ Τριωδίου) ἐξ ὧν τὸ β' μετὰ τοῦ οἰκείου στίχου², καὶ τὸ γ' Δόξα, Καὶ
 νῦν τὸ Θεοτοκίον ἢ Σταυροθεοτοκίον (Τετάρτη καὶ Παρασκευή), καὶ τὰ
 τῆς ἡμέρας τῆς β' στιχολογίας: «Τῆς νηστείας τῆ θείᾳ ἀπαρχῇ...». Δόξα,
 Καὶ νῦν «Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ...», καὶ τὰ τῆς γ' στιχολογίας:
 «Τὴν πάνσεπτον ἐγκράτειαν...». Δόξα, Καὶ νῦν: «Τὴν ἄμαχον πρεσβείαν
 σου...». Ὁ Ν' Ψαλμὸς (χῦμα). «Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...». «Κύριε
 ἐλέησον» (ιβ') καὶ ἡ ἐκφώνησις: «Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...», καὶ εὐθὺς ἡ
 στιχολογία τῶν ἐννέα Ὠδῶν³. Οἱ Κανόνες τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου

ἐξῆς: Διὰ τὸν α') τὴν Δευτέραν «προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς», τὴν Τρί-
 τήν «πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου σῶσον ἡμᾶς», τὴν Τετάρτη «δυνάμει τοῦ Σταυροῦ
 Σου, σῶσον ἡμᾶς», τὴν Πέμπτην «πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων καὶ τοῦ Ἱεράρχου,
 σῶσον ἡμᾶς», καὶ τὴν Παρασκευὴν πάλιν «δυνάμει τοῦ Σταυροῦ Σου, σῶσον ἡμᾶς».
 Διὰ τὸν β') ὅταν ὁ Ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι Ἁγίου ἢ Ἁγίας τότε: «πρεσβείαις τοῦ
 Ἁγίου (ἢ Ἁγίων ἢ Ἁγίας ἢ Ὁσίου ἢ Ὁσίας κτλ.), σῶσον ἡμᾶς», ἀναλόγως τῆς προσω-
 νυμίας τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Εἰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ'
 ὀνόματι γεγονότος ἐκ τοῦ Δεσποτικοῦ ἢ Θεομητορικοῦ κύκλου τότε ἐπαναλαμβάνε-
 ται ἡ κατακλιεὶς τοῦ α' ὕμνου. Διὰ τὸν γ') ἡ συμπλήρωσις πάντοτε διὰ τοῦ: «διὰ τῆς
 Θεοτόκου σῶσον ἡμᾶς».

² Οἱ στίχοι τοῦ β' Κατανυκτικοῦ Καθίσματος τοῦ ἤχου τῆς α' στιχολογίας εἶναι οἱ
 ἐξῆς: Τῆ Δευτέρα καὶ Τρίτῃ: «Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου
 παιδεύσῃς με» (Ψαλμ. 6, 2). Τῆ Τετάρτη καὶ Παρασκευῇ: «Ἵψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν
 ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι» (Ψαλμ. 8,
 5). Τῆ Πέμπτῃ: «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα
 τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν» (Ψαλμ. 18, 5). Τῷ Σαββάτῳ: «Θαυμαστός ὁ Θεὸς
 ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ» (Ψαλμ. 67, 36), καὶ διὰ τὸ γ' Κάθισμα: «Τοῖς
 ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἔθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν
 αὐτοῖς» (Ψαλμ. 15, 3).

³ Αἱ ἐννέα Ὠδαὶ στιχολογοῦνται ὁλόκληροι μὲν ἐκεῖναι τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν ἐν
 τῷ Τριωδίῳ τριῶδια, πλὴν τῆς Θ' Ὠδῆς τῆς ὁποίας τὸ δεύτερον μέρος μόνον στιχο-
 λογεῖται ἤτοι ἡ Προσευχὴ τοῦ Ζαχαρίου, ἐπειδὴ τὸ α' μέρος στιχολογεῖται εἰς τὴν
 «Τιμιωτέραν», τῶν δὲ λοιπῶν μόνον ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος καὶ ἡ μικρὰ δοξολογία τὴ
 Δόξα, Καὶ νῦν. Ἡ τάξις αὕτη σχηματικῶς ἔχει ὡς ἀκολούθως:

ΗΜΕΡΑ	ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Η ΩΔΗ	Η ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ
Δευτέρα	α' ἢ θ'	γ' δ' ε' ζ' ζ'
Τρίτη	β' ἢ θ'	α' γ' δ' ε' ζ' ζ'
Τετάρτη	γ' ἢ θ'	α' δ' ε' ζ' ζ'
Πέμπτη	δ' ἢ θ'	α' γ' ε' ζ' ζ'
Παρασκευὴ	ε' ἢ θ'	α' γ' δ' ζ' ζ'

άνευ στίχων. Ἀπὸ γ' Ῥδῆς, ὁ Εἰρμὸς τοῦ Μηναίου. Αἵτησις καὶ ἐκφώνησις: «Ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...» καὶ τὸ Μεσώδιον Κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου (διὰ τὴν Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν Σταυροθεοτοκίον). Ἀφ' ς' Ῥδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Μηναίου ὁ Εἰρμὸς. Αἵτησις καὶ ἐκφώνησις: «Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...», τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου (ὄρα εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου). Τὸ Συναξάριον. Ὁ Εἰρμὸς τῆς ἡ' Ῥδῆς τοῦ β' Τριωδίου μετὰ τοῦ «Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν...» καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ὁ Εἰρμὸς τῆς θ' Ῥδῆς τοῦ β' Τριωδίου καὶ εὐθύς τό: «Ἄξιόν ἐστιν...». Αἵτησις καὶ ἐκφώνησις: «Ὅτι Σὲ αἰνοῦσι...». Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου τῆς ἑβδομάδος (σήμερον τοῦ πλ. δ' ἤχου: «Φῶς ὑπάρχων Χριστὲ φώτισόν με...») (ἡ συμπλήρωσις τῶν φωταγωγικῶν γίνεται ὡς καὶ ἡ τῶν Τριαδικῶν ὕμνων). «Σοὶ δόξα πρέπει...». Ἡ Δοξολογία (χῦμα) «Πληρώσωμεν τὴν Ἑωθινήν...» κτλ. ὡς συνήθως. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα: τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου: «Ἐλήλυθεν ἡ νηστεία...» (ἐπαναλαμβάνεται τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ στίχου: «Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῖ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε...»), τὸ Μαρτυρικὸν μετὰ τοῦ στίχου: «Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ...», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ Θεοτοκίον: «Σὲ τὴν τοῦ Θεοῦ Μητέρα...», (διὰ τὴν Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν τὸ Σταυροθεοτοκίον). «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι...». Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον: «Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες...». «Κύριε ἐλέησον» (μ'). Δόξα, Καὶ νῦν: «Τὴν Τιμιωτέραν... Ἐν ὀνόματι Κυρίου...». «Ὁ ὢν εὐλογητός... Ἐπουράνιε Βασιλεῦ...», καὶ εὐθύς: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καὶ ἀναγινώσκονται αἱ ᾠραι. Εἰς τὴν θ' ᾠραν, μετὰ τὸ τροπάριον «Βλέπων ὁ ληστής...» κτλ., τό: «Κύριε ἐλέησον» (μ'). Δόξα, Καὶ νῦν «Τὴν Τιμιωτέραν... Δι' εὐχῶν...», τὰς γ' μεγάλας μετανοίας μετὰ τῶν εὐχῶν καὶ εὐθύς οἱ Μακαρισμοί. Εἶτα τὰ τροπάρια: «Χορὸς ὁ ἐπουράνιος...» κτλ., τό: «Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν...». «Ἄνες, ἄφες...». «Πάτερ ἡμῶν...», «Ὅτι Σοῦ ἐστιν...», καὶ ἀναγινώσκονται τὰ Κοντάκια: «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης...», τῆς ἡμέρας⁴, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου

Κατὰ τὴν αὐστηροτέραν τάξιν αἱ ὑπολοιπόμεναι δύο Ῥδαὶ ς' καὶ ζ' στιχολογοῦνται ὁλόκληροι τὰ Σάββατα τῆς Β', Γ' καὶ Δ' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν πάντοτε κατὰ τὸ ἴδιον σύστημα: Ὁλόκληροι ἡ ς', ζ', η', καὶ θ' καὶ ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τῆς α', γ', δ' καὶ ε'.

⁴ Δευτέρα: τῶν Ἀσωμάτων. «Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ...»

Τρίτη: τοῦ Προδρόμου. «Προφῆτα Θεοῦ...»

Τετάρτη: τοῦ Σταυροῦ. «Ὁ ὑψωθείς...»

Πέμπτη: τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. «Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας...», καὶ

τῆς ἡμέρας τὸ πρὸ τοῦ Συναξαρίου ἀναγνωσθέν. Δόξα, τὸ Νεκρώσιμον «Μετὰ τῶν Ἁγίων...». Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». «Κύριε ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον» (γ'). Δόξα, Καὶ νῦν· «Τὴν Τιμιωτέραν...». «Ὁ Θεός, οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...», τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας. Μὴ τελουμένης Προηγιασμένης ἄρχεται ἀμέσως διὰ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» ὁ Προοιμιακός. Ἐὰν θὰ τελεσθῆ Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία μετὰ τὸ «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι...» λέγεται ἡ εὐχὴ «Παναγία Τριάς...» γίνεται μικρὰ Ἀπόλυσις καὶ ἄρχεται ὁ Ἐσπερινὸς διὰ τοῦ «Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...».

γ) ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (Ἄνευ Προηγιασμένης)

Ὁ Προοιμιακός

Τὰ Εἰρηνικά. Εἰς τὸ «Κύριε ἐκέκραξα...», Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου 3, καὶ τοῦ Μηναίου 3. Δόξα, Καὶ νῦν, Προσόμοιον Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου (Τρίτην καὶ Πέμπτην τὸ Σταυροθεοτοκίον καὶ τὴν Παρασκευὴν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος). «Φῶς ἰλαρόν...». «Ἐσπέρας». Τὰ Ἀναγνώσματα μετὰ τῶν Προκειμένων καὶ τῶν στίχων, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. «Καταξίωσον...». «Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν...», κτλ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα· τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου (δίς), τὸ Μαρτυρικόν, μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν· «Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου...» καὶ «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε...». Δόξα, Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. «Νῦν ἀπολύεις...». Τρισάγιον. Τὰ τροπάρια· «Θεοτόκε Παρθένε...», «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ...», Δόξα· «Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν...», Καὶ νῦν· «Ἵπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν...», Κύριε ἐλέησον (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν· «Τὴν Τιμιωτέραν...», «Ὁ ὢν εὐλογητός...», τὴν εὐχὴν· «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ...», τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, εἶτα τὸ Τρισάγιον. «Ὅτι Σοῦ ἐστιν...». «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), καὶ τὴν εὐχὴν «Παναγία Τριάς...». «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...», ἐκ γ', ἀναγινώσκεται ὁ 33ος Ψαλμὸς καὶ Ἀπόλυσις.

δ) ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Τὸ Μέγα Ἀποδειπνον ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Ὁρολογίῳ τάξιν. Μετὰ τὸ

τοῦ Ἁγίου Νικολάου. «Ἐν τοῖς Μύροις, Ἅγιε...»

Παρασκευὴ τοῦ Σταυροῦ. «Ὁ ὕψωθεῖς...».

Ζήτει ταῦτα εἰς τὸ Ὁρολόγιον, Ἀκολουθία τῶν Τυπικῶν, καὶ εἰς τὸ Τριώδιον Δευτέρα α' ἐβδομάδος Νηστειῶν εἰς τὴν οἰκείαν σειρᾶν.

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός...», «Δόξα σοι ὁ Θεός... Βασιλεῦ οὐράνιε...», Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καὶ νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» (γ'), καὶ ἀρχόμεθα τῆς ἀναγνώσεως τῶν Ψαλμῶν ἀπὸ τοῦ δ' Ψαλμοῦ· «Ἐν τῷ ἐπι-καλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου ὁ Θεός...». Μετὰ τὴν Δοξολογίαν ψάλλεται τὸ διὰ τὴν σήμερον τμῆμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ, μετὰ στίχου· «Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς ἐλέησόν με». Εἰς τὸ τέλος τῆς ζ' Ὠδῆς ψάλλεται ἐμμελῶς τὸ Κοντάκιον· «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου...», καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς θ' Ὠδῆς ἐπαναλαμβάνεται ἐμμελῶς ὁ Εἰρμὸς αὐτῆς· «Ἀσπόρου συλλήψεως...». Τρισάγιον. Τὸ Τροπάριον «Κύριε τῶν Δυνάμεων...» μετὰ τῶν στίχων τοῦ 150οῦ Ψαλμοῦ, καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου. Μετὰ τό· «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννουχίδος τῆς Δευτέρας τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. «Εἶπεν ὁ Κύριος· βλέπετε μὴ πλανηθῆτε...» (Λουκ. κα', 8 - 36). Εὐθύς· «Εἰρήνη πᾶσι... Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν..., Δέσποτα Πολυέλεε...», καὶ τὴν δέησιν· «Εὐξώμεθα...». Τό· «Πάντων προστατεύεις...»⁵, παρέχεται συγχώρησις καὶ τό· «Δι' εὐχῶν...».

19. ΤΡΙΤΗ. Χρυσάνθου καὶ Δαρείας τῶν μαρτύρων.

Τῷ ἑσπέρας: Τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον καὶ τὸ β' τμῆμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννουχίδος τῆς Τρίτης τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν «Εἶπεν ὁ Κύριος· προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην...» (Ματθ. στ' 1 - 13).

20. ΤΕΤΑΡΤΗ. Τῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων, τῶν ἐν Ἀμινσῶ ἑπτὰ γυναικῶν μαρτύρων.

Τῷ πρωῒ μετὰ τὰς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῶν Ὁρῶν αἱ ὁποῖαι τελοῦνται ὡς προδιετυπώθησαν ἀνωτέρω, ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῶν Προηγιασμένων. Ἡ γενικὴ διάταξις ὡς περιγράφεται κατωτέρω ἐφαρμόζεται καθ' ὅλας τὰς Προηγιασμένας τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

⁵ Τὴν Τρίτην· «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον...»
 Τὴν Τετάρτην· «Πάντων προστατεύεις...»
 Τὴν Πέμπτην· «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΚΑΙ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΔΩΡΩΝ

«Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...».

Ὁ Προοιμιακός – Τὰ Εἰρηνικὰ καὶ τὰ: «Πρὸς Κύριον...» ἦτοι τὸ ΙΗ' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου.

Ἐσπέρια:

1. Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας: «Νηστεύοντες ἀδελφοὶ σωματικῶς...» (δὶς) καὶ τὸ ὁμόηχον Μαρτυρικόν «Εἶ τις ἀρετὴ...».

2. Τὰ 3 στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου «Φεγγοβόλους ὑμᾶς ὡς ἀστραπάς...».

3. Τὰ 3 στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Μηναίου «Κόσμου τοὺς θορύβους ἐκφυγών...» (21ῆ Μαρτ.) εἰς 4, δευτεροῦντες τὸ ἀ'.

Δόξα, Καὶ νῦν:

Τὸ προσόμοιον Θεοτοκίον «Πάντων θλιβομένων ἡ χαρά...».

Εἴσοδος:

Μετὰ Θυμιατοῦ.

«Φῶς ἰλαρόν...» (χῦμα), ὁ Ἱερεὺς «Ἐσπέρας» ὁ ἀναγνώστης «Προκείμενον...» καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸ Ἀνάγνωσμα ἐκ τῆς Γενέσεως, τὸ ἀκολουθοῦν ἕτερον Προκείμενον μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ καὶ ἐμμελῶς «**Κέλευσον**», ὁ Ἱερεὺς ἰστάμενος πρὸ τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ κρατῶν εἰς τὴν δεξίαν, λαμπάδα ἀνημμένην καὶ ἐξηρητημένον θυμιατόν, ἐκφωνεῖ «**Σοφία, ὀρθοί**». Στραφεὶς δὲ πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἐξελθὼν εἰς τὰ Βημόθυρα ἐπιλέγει: «**Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι**». Ἀκολουθῶν ὁ Ἀναγνώστης τὸ β' Ἀνάγνωσμα ἐκ τῶν Παροιμιῶν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἀναγνώσματος ὁ Ἱερεὺς πρὸς τὸν Ἀναγνώστην «**Εἰρήνη σοι**» καὶ εὐθύς: «**Σοφία**» ἰστάμενος μετὰ θυμιατοῦ πρὸ τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν αὐτήν, ψάλλει τό: «**Κατευθυνθήτω...**» τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουσιν οἱ Χοροὶ ἐναλλάξ τετράκις, τοῦ Ἱερέως θυμιῶντος κύκλω ἐκάστην πλευρὰν τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ τὴν Ἁγίαν Πρόθεσιν καὶ ἀπαγγέλλοντος τοὺς οἰκείους στίχους. Ἐπανερχόμενος δὲ πρὸ τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ψάλλει τὴν ἀρχὴν τοῦ: «**Κατευθυνθήτω...**» μέχρι καὶ τοῦ: «ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου» ὅποτε ἐξέρχεται εἰς τὰ Βημόθυρα καὶ θυμῖα συγχρόνως τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, τῆς Θεοτόκου καὶ τὸν λαόν, ἐνῶ ὁ Χορὸς συμπληροῖ «ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου...» κλπ.

Εἶτα ἡ Ἐκτενὴς καὶ αἱ Αἰτήσεις ὑπὲρ τῶν Κατηχομένων, (τῶν ὑπὲρ τὸ φῶτισμα εὐτρεπιζομένων – διπλοκατηχούμενα - παρεμβάλλονται ἀπὸ

τῆς Τετάρτης τῆς Μεσονηστήμου) καὶ τῶν πιστῶν. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου» ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Χερουβικοῦ, εἰς ἦχον πλ. β', τόδε:

«Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν, ἰδοὺ γὰρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης».

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο γίνεται ἡ Εἴσοδος τῶν τιμίων Δώρων ἐν ἄκρᾳ σιγῇ, τοῦ λαοῦ προσπίπτοντος μέχρις ἐδάφους, μεθ' ἣν συνεχίζεται ὁ ὕμνος:

«Ἴδου θυσία μυστική, τετελειωμένη δορυφορεῖται πίστει καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλούϊα».

Εἶτα τὰ Πληρωτικὰ καὶ ἡ Κυριακὴ Προσευχὴ «Πάτερ ἡμῶν». Κοινωνικὸν «Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα». Ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς», ψάλλεται τὸ ἐξῆς Τροπάριον:

«Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ· διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματι μου. Ἄρτον οὐράνιον καὶ Ποτήριον ζωῆς, γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα».

Μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν («Δέσποτα Παντοκράτορ»), τὸ «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου» (γ'), μεθ' ὃ ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος», καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν σωλέαν ποιεῖ τὴν μεγάλην Ἀπόλυσιν.

Τῷ ἐσπέρας: Τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον καὶ τὸ γ' τμῆμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννουχίδος τῆς Τετάρτης τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν «Εἶπεν ὁ Κύριος ἔχετε πίστιν Θεοῦ...» (Μάρκ. ια', 23-26, Ματθ. ζ' 7 - 8).

21. ΠΕΜΠΤΗ. Ἰακώβου τοῦ Ὁμολογητοῦ, Φιλήμονος καὶ Δομνίνου μαρτύρων.

Τῷ ἐσπέρας: Τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον καὶ τὸ δ' (τελευταῖον) τμῆμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννουχίδος τῆς Πέμπτης τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν «Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν...» (Ματθ. ζ' 7 - 11).

22. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Α' Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Βασιλείου Ἱερομάρτυρος, πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας καὶ Καλλινίκης μάρτυρος.

Τῷ πρωΐ: Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῶν Ὡρῶν, ὡς προδιεγράφησαν. Ἀκολουθῶς:

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Ὁ Προοιμακὸς καὶ τὰ «Πρὸς Κύριον».

Ἑσπέρια: Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Δεῦτε πιστοὶ ἐπεργασώμεθα...» (δίς).

Τὰ 4 στιχηρὰ Μαρτυρικὰ τοῦ πλ. δ' ἤχου· «Μάρτυρες Κυρίου πάντα τόπον ἀγιάζετε...» κλπ. (Ζῆτει εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου).

Τὰ 4 Ἰδιόμελα τοῦ ἀγίου Θεοδώρου· «Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες...» (Τριώδιον, Παρασκευὴ Α' Ἑβδομάδος Νηστειῶν, Ἑσπερινός).

Δόξα: «Ὁργάνῳ χρησάμενος...» (τοῦ ἀγίου Θεοδώρου).

Καὶ νῦν: Τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ πλ. δ' ἤχου· «Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν...».

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου «Κατευθυνθήτω...» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων ὡς προδιεγράφη ἐν τῷ παρόντι.

Τῷ ἑσπέρας: Ἡ Α' Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου.

Ἀναγινώσκεται τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν», ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὡδῇ μετὰ στίχου· «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» εἰς τὰ 4 πρῶτα, εἰς δὲ τὰ ἐπόμενα, Δόξα, Καὶ νῦν. Ἐν τέλει ἐκάστης Ὡδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμὸς αὐτῆς. Εἶτα ψάλλεται τὸ «Τῇ Ὑπερμάχῳ» καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Α' Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν (Α – Ζ). Τὰ ἀκροτελεύτια «Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε» καὶ «Ἀλληλούϊα» ψάλλονται ὑπὸ τῶν Χορῶν, ἀρχομένου τοῦ Α' Χοροῦ. «Τῇ Ὑπερμάχῳ» σύντομον, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου Θεοδώρου:

«Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας πολυάθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος».

«Κύριε ἐλέησον» (μ'). «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», «Κύριε ἐλέησον» (γ'), Δόξα, Καὶ νῦν «Τὴν Τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεὺς: «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς», καὶ ἀναγινώσκονται αἱ εὐχαὶ «Ἄσπιλε, ἀμό-

λυντε», «Καὶ δὸς ἡμῖν», «Ἵπερένδοξε», «Ἡ ἐλπίς μου», «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου» καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι» καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννουχίδος (Ἰωάν. ιε' 1-7). Εἶτα ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν, λέγων «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν... Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν» μετὰ τοῦ «Εὐξόμεθα». Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλεται τὸ «Τὴν ὠραιότητα».

Σημείωσις: Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται καὶ κατὰ τὰς ἐφεξῆς Παρασκευὰς τῆς Β', Γ' καὶ Δ' Ἑβδομάδος ἄνευ Εὐαγγελίου. Κοντάκιον δὲ λέγεται τό:

«Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως ἢ οἰκουμένη προ-σφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε.»

23. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Ἀνάμνησις τοῦ διὰ κολλύβων θαύματος τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, Νίκωνος ὁσίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 119 μαρτύρων μαθητῶν αὐτοῦ, Λουκᾶ ὁσιομάρτυρος τοῦ νέου.

Τῷ Σαββάτῳ πρωῒ. Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ: Μετὰ τὸν Ν', τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου τῆς σήμερον εὐρισκόμενα Ἀπόστιχα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· «Χορεύουσι στίφη...» Δόξα· τὸ ἐκεῖσε εὐρισκόμενον «Ἀθλητικὴν ἀνδρείαν...» Καὶ νῦν· «Δέσποινα πρόσδεξαι...» Τρισάγιον καὶ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου· «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως...».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου· «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως», Δόξα· τὸ αὐτό, Καὶ νῦν· τὸ Θεοτοκίον «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν». Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τὰ Μαρτυρικὰ τοῦ πλ. δ' ἡχου «Φωστῆρες νοεροὶ ἀναδείχθητε...» (ἐκτὸς τοῦ νεκρωσίμου) (ζῆτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) καὶ εἰς τὴν β' Στιχολογίαν τὰ τοῦ Ἁγίου «Ζέων πίστεως». Ὁ Ν' χῦμα. Κανόνες οἱ δύο τοῦ Ἁγίου ἐκ τοῦ Τριωδίου, ὁ μὲν α' μετὰ τῶν Εἰρμῶν καὶ ὁ β' ἄνευ τῶν Εἰρμῶν. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Ἀφ' σ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἶτα στιχολογοῦμεν «Τὴν Τιμιωτέραν» καὶ ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενῆς». Τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ 4 Προσόμοια. Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Ἁγιωσύνης δωρεά», Καὶ νῦν· «Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ... μετὰ τοῦ Ἀθλοφόρου». Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ

Ἀπολυτίκιον· «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ (Λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου): Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου τὸ τοῦ Ἁγίου. Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός». Μετὰ τὴν Εἴσοδον, Ἀπολυτίκια τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία». Ὁ Τρισάγιος Ὑμνος. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου (Β΄ Τιμ. β΄ 1 – 10) (26ῆ Ὀκτωβρ.) μετὰ τοῦ οἰκείου Προκειμένου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Μάρκ. β΄ 23 – γ΄ 5) (Σαβ. Α΄ Νηστειῶν). Εἰς τό· «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον». «Εἶδομεν τὸ φῶς». Μετὰ τὴν Ὁπισθάμβωνον εὐχὴν, γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν κολλύβων εἰς ἀνάμνησιν τοῦ θαύματος τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, ἀναγινωσκομένης τῆς εὐχῆς τῶν κολλύβων· «Ὁ πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου Κύριε». «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου». Ἀπόλυσις.

24. ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ). Ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων (843 μ.Χ.). Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου⁶. Ἀρτέμονος ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισιδίας.

Ἦχος α΄. Ἐωθινὸν Θ΄.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου. Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας § 28, 29, 30)

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας. Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως...».
Κοντάκιον: «Πίστιν Χριστοῦ...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακὸς – Ψαλτήριον

Ἐσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ α΄ ἡχου 6 καὶ τοῦ Τριωδίου· «Σὲ τὸν ἀκατάληπτον...» 4.
Δόξα: Τοῦ Τριωδίου· «Ἡ χάρις ἐπέλαμψε...».
Καὶ νῦν: Τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ α΄ ἡχου: «Τὴν παγκόσμιον δόξαν...».

⁶ Ἡ ἀκολουθία τῶν προεορτίων καταλιμπάνετα καὶ φάλλεται ἡ ἀναστάσιμος μετὰ τῆς τοῦ Τριωδίου.

- Εἵσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας
«Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
- Ἀπόστιχα:** Τὰ Ἀναστάσιμα.
- Δόξα, Καὶ νῦν:** Τοῦ Τριωδίου· «Οἱ ἐξ ἀσεβείας...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», **Τρισάγιον.**
- Ἀπολυτίκια:** Τὸ Ἀναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...» Δόξα· τῆς ἑορτῆς· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα Σου...». Καὶ νῦν· τὸ ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν τοῦ α΄ ἤχου. Δόξα· τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ διὰ τὴν Λιτὴν Ἰδιόμελον «Χαίρετε Προφηταὶ τίμιοι...». Καὶ νῦν· «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...». Τὰ Τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καὶ Ἀπολυτίκιον· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα Σου...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

- Ἀπολυτίκια:** Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειράν.
Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ α΄ ἤχου καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Θ΄) Εὐαγγελίου.
- Ὁ Ν΄ Ψαλμός:** Δόξα· «Τῆς μετανοίας...», Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων...».
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».
- Ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς:** Τὸ Ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος καὶ τὰ Καθίσματα τοῦ Τριωδίου· «Τὴν θείαν σου μορφὴν...». Δόξα· «Μορφὰς τῶν Προφητῶν...». Καὶ νῦν· «Τοῖς πόθῳ σου Σεμνή...».
- Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
- Καταβασίαι:** «Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καὶ ἡ καταβασία· «Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους...».

- Ἐξαποστειλάρια:** Τὸ Θ' Ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων, Δέσποτα...», τὸ τῆς Ἑορτῆς «Σκιρτήσατε, κροτήσατε...» καὶ τὸ Θεοτοκίον «Ρομφαῖαι νῦν ἐξέλιπον...».
- Αἶνοι:** Ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Τριωδίου τὰ 3 Προσόμοια «Ἐν σοὶ νῦν ἀγάλλεται...» εἰς 4.
- Δόξα:** Τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Μωσῆς τῷ καιρῷ...».
- Καὶ νῦν:** «Ἵπερευλογημένη...».
- Δοξολογία:** Μεγάλη μετὰ τοῦ· «Σήμερον σωτηρία...».

Σημείωσις: Ἐν Κύπρῳ εἴθισται νὰ γίνεται εἰς τὸ ἀσματικόν «Ἅγιος ὁ Θεός» τῆς Δοξολογίας, τελετὴ ἀνάλογος πρὸς τὴν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως καθ' ἣν ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καὶ λιτανεύεται ἐντὸς τοῦ ναοῦ εἰκὼν τῆς Θεοτόκου, φερούσης τὸν Χριστὸν ὡς ἀκολούθως: Οἱ Χοροὶ μεταβαίνουν εἰς τὴν βόρειον (ἀριστερὰν) πύλην τοῦ Ἱεροῦ καὶ ἄρχονται ψάλλειν τὸ ἀσματικόν «Ἅγιος ὁ Θεός». Ὁ λειτουργῶν Ἱερεὺς θυμιᾷ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὴν Εἰκόνα, κειμένην ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς ἐπὶ δίσκου ἠὺντρεπισμένου μετ' ἀνθέων καὶ 3 κηρίων, αἶρει τὸν δίσκον μέχρι τῆς κεφαλῆς καὶ ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείου πύλης, λιτανεύων ἐντὸς τοῦ Ναοῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων, ἐξαπτερύγων, ἀκολουθούντων τῶν Ψαλτῶν, καὶ εἶτα τοῦ Διακόνου θυμιῶντος. Ἐλθόντος εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ, ὅπου ὑπάρχει τετραπόδιον ἠὺντρεπισμένον, περιέρχεται τοῦτο τρίς, ἴσταται πρὸ αὐτοῦ καί, βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ἐκφωνεῖ τό «Σοφία ὀρθοί». Εἶτα ἀποθέτει ἐπὶ τοῦ τετραποδίου τὸν δίσκον μετὰ τῆς Εἰκόνης καί, θυμιῶν ταύτην σταυροειδῶς, ψάλλει «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα Σου». Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνουσι καὶ οἱ Χοροί. Ἐὰν χοροστατῇ Ἀρχιερεὺς, κατέρχεται τοῦ Θρόνου καὶ θυμιῶν τὴν εἰκόνα σταυροειδῶς, ψάλλει «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα Σου...». Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνουσι καὶ οἱ Χοροί. Εἶτα ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα, εὐλογεῖ τὸν λαὸν καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον, τῶν Χορῶν φαλλόντων τὸ «Εἰς πολλὰ ἔτη...». Ἀρχιερέως μὴ χοροστατοῦντος θυμιᾷ τὴν εἰκόνα καὶ ψάλλει τό «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...» ὁ Ἱερεὺς.

Ἀμέσως: «Σήμερον σωτηρία...» καὶ ἡ

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Ἀντίφωνα: Τῆς ἑορτῆς ὡς ἀκολούθως:

Ἀντίφωνον Α'

• Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

- Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.
- Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις Αὐτοῦ;
- Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.
- Δόξα, Καὶ νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄

- Ἐξομολογησάσθωσαν τὰ ἔλεη Αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.
- Ὑψώσατο αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων.
- Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.
- Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.

«Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Δόξα, Καὶ νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄

- Αἰνεσάτωσαν Αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.
- Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.
- Κύριε ὁ Θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»

Εἰσοδικόν:

«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».

Ἀπολυτίκια:

Τὸ Ἀναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», τῆς Ἑορτῆς· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα Σου...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον:

«Τῇ Ὑπερμάχῳ...».

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος:

Κυριακῆς Α΄ Νηστειῶν· «Πίστει Μωσῆς μέγας γενόμενος...» (Ἐβρ. ια΄ 24-26, 32-40).

Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς Α΄ Νηστειῶν: «Ἡθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν...» (Ἰω. α΄ 44-52).

Καθ' ἐξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

«Ἐξαιρέτως»: «Ἐπὶ σοὶ χαίρει...».

Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε...».

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΛΙΤΑΝΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν καὶ πρὸ τοῦ «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...» τελεῖται ἡ ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τῆς Ὁρθοδοξίας Λιτάνευσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ τῶν ἱερῶν εἰκόνων πέριξ τοῦ Ναοῦ. Ἐξερχόμενοι διὰ τῆς δυτικῆς πύλης τοῦ ναοῦ, προπορευομένων τοῦ Τιμίου Σταυροῦ μετὰ τῶν Ἐξαπτερύγων καὶ ἔχοντες εἰς χεῖρας τὰς ἱερὰς εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ, τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἁγίων καὶ κρουομένων χαρμοσύνως τῶν κωδῶνων, ψάλλομεν πανηγυρικῶς τὸν Κανόνα «Χαριστήριον ᾠδὴν τῷ Εὐεργέτῃ Θεῷ τῶν ὅλων...» (Ζῆτει ἐν τῷ Τριωδίῳ, εἰς τὸ τέλος τῆς ἀκολουθίας τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας). Ἐπανερχόμενοι ἐντὸς τοῦ ναοῦ, εἰς τὸν Σωλέαν, ὁ προεξάρχων ἱερεὺς (ἢ ἂν ἦ προεξάρχων Ἀρχιερεὺς) ἀναγινώσκει τὰς ἐξῆς περικοπὰς ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου:

«Οἱ Προφῆται ὡς εἶδον οἱ Ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ Διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ Οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρῶρησιάσατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν· οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ τοὺς αὐτοῦ Ἁγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ὡς Θεὸν καὶ Δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν Δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες».

«Αὕτη ἡ πίστις τῶν Ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Ὁρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν Οἰκουμένην ἐστήριξεν. Ἐπὶ τούτοις τοὺς τῆς εὐσεβείας κήρυκας ἀδελφικῶς τε καὶ πατροποθητῶς εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς εὐσεβείας, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσαντο, ἀνευφημοῦμεν καὶ λέγομεν:

Τῶν τῆς Ὁρθοδοξίας προμάχων εὐσεβῶν Βασιλέων, ἀγιωτάτων Πατριαρχῶν, Ἀρχιερέων, Διδασκάλων, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ Χορός: «Αἰωνία ἡ μνήμη» (τρῖς).

«Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαι τε καὶ κρατύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες, καὶ μιμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιοθείημεν τῶν ἐξαιτουμένων, οἰκτιρμοῖς καὶ χάριτι τοῦ Μεγάλου καὶ πρώτου Ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν Ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.»

Ψάλλεται ἀμέσως τὸ Μέγα Προκείμενον «Τίς Θεὸς μέγας...» καὶ ἀκολούθως τὸ «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...» καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

25. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. Ἐθνικὴ Ἑορτή.

*Παναγυρίζει ὁ Καθεδρικός Ναὸς Ἁγίας Νάπας Λεμεσοῦ
καὶ ὁ Μητροπολιτικὸς Ναὸς Εὐαγγελιστρίας Ἰδαλίου,
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τριμυθοῦντος*

Σήμερον γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...». Δόξα: «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...».

Κοντάκιον: «Ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος...».

Ἀπόλυσις: (μικρά): «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακὸς

Ἑσπέρια: Τὰ τρία Στιχηρὰ Προσόμοια «Βουλὴν προαιώνιον...» εἰς 6.

Δόξα, Καὶ νῦν: Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς: «Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ...».

- Εἵσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...», τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.
- Ἀπόστιχα:** Τὰ 3 Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Τῷ ἔκτω μηνί...» μετὰ τῶν ἐν τῷ Μηναίῳ στίχων διὰ τὰ δύο τελευταῖα «Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν» καὶ «Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».
- Δόξα, Καὶ νῦν:** «Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια».
- «Νῦν ἀπολύεις...» Τρισάγιον.**
- Ἀπολυτίκιον:** «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον...» (τρὶς).
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου σαρκωθῆναι καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...».

Τῆ Δευτέρᾳ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τὸν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ λιτὴ τῆς Ἑορτῆς, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς σωτηρίας...» καὶ ἡ ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

- Ἀπολυτίκιον:** «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν...» (τρὶς)
- Καθίσματα:** Τὰ τῆς ἑορτῆς κατὰ σειρὰν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
- Ἀναβαθμοί:** Τὸ ἀ΄ ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
- Προκείμενον:** «Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».
- Στίχος:** «Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».
- Εὐαγγέλιον ὄρθρου:** Τῆς ἑορτῆς: «Ἀναστᾶσα Μαριάμ...» (Λουκ. α΄ 39 - 49, 56)
- Ὁ Ν΄ Ψαλμός:** (Χῦμα). Δόξα: «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...». Καὶ νῦν: Τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καὶ τὸ ἰδιόμελον «Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ...» (ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν).
- Κανών:** Τῆς ἑορτῆς, ἄνευ στίχου.
- Ἀπὸ γ΄ Ὁδῆς:** Κάθισμα: «Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ...» (ἄπαξ).
- Ἀφ' στ΄ Ὁδῆς:** Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς: «Τῆ ὑπερμάχῳ...»,

	«Ἄγγελος πρωτοστάτης...», Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...», ὡς εὔρηται ἐν τῷ Μηναιῷ (ὠδὴ α': «...ταύτης τὴν συλληψιν», ἡ δ': «Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ...» ἢ στ' «Ἐβόησε προτυπῶν...», ἡ ἡ «Ἄκουε κόρη...»).
Ἄντι Τιμιωτέρας:	Ἡ Θ' ὠδὴ τοῦ Κανόνος μετὰ τοῦ Μεγαλυναρίου· «Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην...» πρὸ τῶν δύο τελευταίων τροπαρίων «Δόξα», «Καὶ νῦν». Καταβασία: «Εὐαγγελίζου... Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τὰ δύο τῆς ἑορτῆς: «Ἀγγελικῶν δυνάμεων...» καὶ «Χαῖρε κατάρας λύτρωσις...».
Αἶνοι:	Τὰ 3 στιχηρὰ Προσόμοια τῆς ἑορτῆς «Τῶν οὐρανίων ἀψίδων...» εἰς 4.
Δόξα, Καὶ νῦν:	«Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον· «Σήμερον τῆς σωτηρίας...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θ. Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀντίφωνα: Τῆς ἑορτῆς ὡς κατωτέρω:

Ἀντίφωνον Α'

- Ὁ Θεὸς τὸ κρίμα σου τῷ Βασιλεῖ δός, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ Ἰῶ τοῦ Βασιλέως.
- Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.
- Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριο τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
- Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.
- Δόξα, Καὶ νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β'

- Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ ὡσεὶ σταγῶν ἢ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.

- Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.
- Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπήσεται.
- Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνην καὶ πλῆθος εἰρήνης.

«Σῶσον ἡμᾶς...
ὁ δι' ἡμᾶς
σαρκωθεῖς...».

Δόξα, Καὶ νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ'

- Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.
- Εὐλογημένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

«Σήμερον
τῆς σωτηρίας...».

- Εἰσοδικόν:** «Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριοιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.»
- Ἀπολυτίκιον:** «Σήμερον τῆς σωτηρίας...».
- Κοντάκιον:** «Τῆ Ὑπερμάχῳ...».
- Τρισάκιον.**
- Ἀπόστολος:** Τῆς Ἑορτῆς: «Ὁ ἀγιαζῶν καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι... (Ἐβρ. β' 11-18)
- Εὐαγγέλιον:** Τῆς Ἑορτῆς: «Συνέλαβεν Ἑλισάβετ...» (Λουκ. α' 24 - 38)
- «Ἐξαιρέτως»:** «Εὐαγγελίζου γῆ χαράν... Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ...».
- Κοινωνικόν:** «Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετήσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ.»
- «Εἶδομεν τὸ φῶς...».**
- Ἀπόλυσις:** Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῶ.

Μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν ψάλλεται Πανηγυρική Δοξολογία ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ Ἑορτῇ τῆς 25ης Μαρτίου κατὰ τὴν κατωτέρω τυπικὴν διάταξιν:

- Ὁ Διάκονος: «Εὐλόγησον Δέσποτα».
- Ὁ Ἀρχιερεὺς
ἢ ὁ Ἱερεὺς: «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε».
- Ὁ Α΄ Χορός: «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον».
- Ὁ Β΄ Χορός: «Τῇ Ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια».
- Οἱ Χοροί: Τὴν Δοξολογίαν (στίχοι).
- Ὁ Διάκονος: «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».
- Ὁ Α΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν».
- Ὁ Β΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».
- Ὁ Α΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ Ἔθνει ἡμῶν καὶ ὑπὲρ ἐνισχύσεως τοῦ ἔργου αὐτῶν».
- Ὁ Β΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἄερα ἔθνικοῦ ἡμῶν στρατοῦ καὶ σύμπαντος τοῦ εὐλογημένου Ἑλληνικοῦ ἡμῶν γένους».
- Ὁ Α΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατριδος κατὰ τοὺς ἐθνικοὺς ἡμῶν ἀγῶνας ἐνδόξως ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν».
- Ὁ Β΄ Χορός: «Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν».
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».
- Ὁ Ἀρχιερεὺς: «Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...».
- Ὁ Διάκονος: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ Ἀ' Χορός: «Κύριε ἐλέησον».

Ὁ Ἀρχιερεύς

ἢ ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν.

ΕΥΧΗ 25ης Μαρτίου

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, ὁ τὴν σὴν εὐνοίαν καὶ προστασίαν ἀδιάλειπτον πρὸς τὸ εὐσεβὲς ἔθνος ἡμῶν, ὡς πρὸς ἄλλον περιούσιον Ἰσραήλ, καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν μακραίωνα ἱστορίαν ἐνδειξάμενος καὶ δι' αὐτοῦ μεγάλα καὶ θαυμαστά ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ ποιήσας, πρὸς δόξαν μὲν τοῦ ἁγίου Ὀνόματός Σου, εὐεργεσίαν δὲ τῆς ὅλης ἀνθρωπότητας. Εὐχαριστοῦμέν Σοι, ὅτι εὐμενῶς ἐπιβλέψας ἐπὶ τὸ δοῦλον ἡμῶν ἔθνος συναντελάβου αὐτοῦ, ἠὺλόγησας τὸν ἱερὸν αὐτοῦ ἁγῶνα, ἐδικαίωσας αὐτοῦ τὰς θυσίας καὶ τὸ ἐκχυθὲν αἷμα, καὶ ἐβράβευσας αὐτῷ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν λύτρωσιν. Καὶ νῦν ἐπάκουσον, ἡμῶν δεομένων τῆς Σῆς ἀγαθότητος. Σκέπε καὶ φρούρει ἀεὶ τὸ εὐλογημένον ἔθνος ἡμῶν δώρησαι αὐτῷ εἰρήνην καὶ ἀσφάλειαν, κράτος καὶ δύναμιν· ἀνεπιβούλευτον αὐτὸ διατήρει καὶ στήριζε ἐν τῇ εὐσεβείᾳ καὶ τῇ ἀρετῇ.

Ἰλέω ὄμματι ἔπιδε, Δέσποτα φιλόανθρωπε, καὶ ἐπὶ τὴν κάκωσιν τῆς μαρτυρικῆς πατρίδος ἡμῶν Κύπρου. Μνήσθητι παντὸς τοῦ δοκιμαζομένου λαοῦ Σου, τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ὀμηρεῖα ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν διωγμοῖς καὶ κινδύνοις, τῶν ἐν ἀνάγκαις καὶ θλίψεσι καὶ πάντων τῶν δεομένων τῆς παρὰ Σοῦ βοηθείας. Ἀποδίωξον πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον ἀπὸ τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν, δὸς λύτρωσιν τῷ λαῷ Σου ἐκ τῆς τυραννίας τοῦ ἀλλοθρήσκου, ἐλευθερίαν καὶ εἰρήνην πᾶσιν ἡμῖν χάρισαι.

Ὅτι Σὺ εἶ ὁ δοτὴρ τῆς εἰρήνης, ὁ δυνατὸς ἐν ἐλέει καὶ ἀγαθὸς ἐν ἰσχύϊ εἰς τὸ βοηθεῖν καὶ παρακαλεῖν καὶ σῶζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ Σὲ καὶ Σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ ἐντεταλμένος: Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας.

Ὁ Ἀρχιερεύς: Τὴν Ἀπόλυσιν.

Ὁ Χορός: Τὸν Ἐθνικὸν Ὑμνον.

Ὁ Χορός: «Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα...».

Ὁ Ἱερεύς: «Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότη τοῦ ἡμῶν...».

Τῆ αὐτῆ Δευτέρα ἐσπέρας: Ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς.

Θ΄ ΩΡΑ

- Ἀπολυτίκιον: «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν...».
 Κοντάκιον: «Τῆ Ὑπερμάχῳ...».
 Ἀπόλυσις: (μικρά): «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακὸς

- Ἑσπέρια: Τὰ 3 Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς «Βουλὴν προαιώνιον...» καὶ τὰ 3 Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου: «Γαβριήλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς...» (26ῃ Μαρτ.).
- Δόξα, Καὶ νῦν: Τῆς ἑορτῆς: «Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ...».
 Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ δύο Ἀναγνώσματα.
- Ἀπόστιχα: Τὰ 3 Στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν (ὄρα εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Ἑορτῆς).
- Δόξα, Καὶ νῦν: Τῆς ἑορτῆς: «Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια...» (ζῆτει εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Ἑορτῆς).
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάκιον.
 Ἀπολυτίκια: Τῆς ἑορτῆς: «Σήμερον τῆς σωτηρίας...» (τρῖς).
 Ἀπόλυσις: Τῆς ἑορτῆς: «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ... καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...».

26. ΤΡΙΤΗ. Ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, Στεφάνου ὁμολογητοῦ.

27. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκη καὶ Παύλου ἐπισκόπου Κορίνθου.

Τῷ πρωΐ: Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὅρθρου καὶ τῶν Ὁρῶν ὡς προδιεγράφησαν μετὰ Προηγιασμένης, ὡς ἀκολούθως:

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακὸς – Τὰ «Πρὸς Κύριον».

Ἑσπέρια: Τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας: «Τὴν πνευ-

ματικὴν ἀδελφοί...» (δίς) καὶ τὸ ὁμόηχον Μαρτυρικόν· «Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς...» (ἄπαξ), τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ 3 Στιχηρὰ Προσόμοια· «Τῶν θείων Ἀποστόλων...» καὶ τὰ 3 Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου Ἰλαρίωνος· «Βίον ἀκηλίδωτον...» εἰς 4 (28ης Μαρτ.).

Δόξα, Καὶ νῦν: Τὸ Προσόμοιον Θεοτοκίον· «Τὸ χαῦνον καὶ ἔκλυτον...»..

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἱλαρόν...», τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

28. ΠΕΜΠΤΗ. Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἡρωδίωνος ἀποστόλου.

29. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Β΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων. Ἰωνᾶ, Βαραχησίου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων.

Τῷ πρωΐ: Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῶν Ὁρῶν ὡς προδιετυπώθησαν. Ἐν συνεχείᾳ:

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακὸς – Τὰ «Πρὸς Κύριον...».

Ἑσπέρια: Τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας: «Νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος... (δίς), τὰ 4 στιχηρὰ Μαρτυρικὰ τοῦ ἀ΄ ἡχου «Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε...» (ζήτει εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου) καὶ τὰ 3 Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος (30ῆς Μαρτ.)· «Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε...» εἰς 4.

Δόξα: Τὸ Νεκρώσιμον τοῦ ἀ΄ ἡχου «Ποία τοῦ βίου τρυφή...».

Καὶ νῦν: Τὸ ἀ΄ Θεοτοκίον τοῦ ἀ΄ ἡχου: «Τὴν παγκόσμιον δόξαν...».

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς Προηγιασμένης.

Τῷ ἑσπέρας: Ἀναγινώσεται τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον καὶ ἀκολούθως φάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...». Εἰ-

τα ἀναγινώσκειται ἡ Β΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου (Η - Μ). Κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως...». Μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» ὁ ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν: «Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι. Χριστὸς ὁ ἀληθινός...» «Εὐξώμεθα...» Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν...» ψάλλεται «Τὴν ὠραιότητα...».

30. ΣΑΒΒΑΤΟΝ Β΄ Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Ἰωάννου ὁσίου τοῦ συγγραφέως τῆς Κλίμακος, Εὐβούλης μητρὸς ἀγίου Παντελεήμονος.

Τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ: Ἀναγινώσκειται τὸ Μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ: Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον ἀντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος...» ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω τὸ «Ἀλληλουῖα» (γ') τετράκις, δις ἄνευ στίχου καὶ δις μετὰ τῶν στίχων· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε» καὶ «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν».

Εἶτα:

Ἀπολυτίκια: «Ἀπόστολοι, Μάρτυρες...» Δόξα: «Μνήσθητι Κύριε...». Καὶ νῦν· «Μήτηρ ἀγία...».

Καθίσματα: Τὰ Μαρτυρικὰ τοῦ ἀΐηχου· «Ὡς καλοὶ στρατιῶται...» μετὰ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων διὰ τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα: τὸ νεκρώσιμον «Ὁ σάρκα δι' ἡμᾶς...». Καὶ νῦν· τὸ Θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου...». (Ζήτει εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου).

Εὐλογητάρια: Τὰ Νεκρώσιμα· καὶ εὐθὺς τὸ Μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς προεδηλώθη τὸ ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀπόκρεω. Τὸ Νεκρώσιμον Κάθισμα «Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν...», Δόξα: τὸ ἀκροτελεύτιον· «Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ...», Καὶ νῦν· «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας...».

Ὁ Ν΄ φαλμός: (Χῦμα).

Κανόνες: Ὁ τοῦ Μηναίου μέχρι καὶ τῆς ε' Ὁδῆς. Ἀπὸ τῆς Στ' Ὁδῆς προσάπτομεν εἰς αὐτὸν τὰ δύο τετραώδια τοῦ Τριωδίου (στ' - θ' ὥδαί). Μετὰ τὴν γ' Ὁδὴν ὁ Εἰρμός· «Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν...» (Μηναίου). Αἴτησις «Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...».

- Ἀπὸ γ' Ὁδῆς:** Καθίσματα τοῦ ἁγίου· «Τὰς ἀρετὰς πρὸς οὐρανόν...» καὶ τὸ Θεοτοκίον· «Οὐ σιωπήσομεν ποτέ...». Μετὰ τὴν στ' Ὁδὴν ὁ Εἰρμὸς τοῦ τετραωδίου· «Βυθὸς μοι τῶν παθῶν ἐπανέστη...». Αἴτησις, «Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς...».
- Ἀφ' στ' Ὁδῆς:** Κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως...» καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας. Μετὰ τὴν ἡ' Ὁδὴν τῶν Κανόνων: «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...» καὶ φάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς ἡ' Ὁδῆς· «Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός...» (Τριώδιον). «Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Μετὰ τὴν θ' Ὁδὴν ὁ Εἰρμὸς αὐτῆς· «Σὲ τὴν ἀθάνατον πηγὴν...» (Τριώδιον). Αἴτησις, «Ὅτι σε αἰνοῦσι...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τὸ Νεκρώσιμον· «Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων...» καὶ τὸ Θεοτοκίον· «Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα...» (Ζήτηται ταῦτα εἰς τὴν Παρακλητικὴν, τῷ Σαββάτῳ πρωτὶ εἰς τὸν ἀΐχον ἢ εἰς τὸ Μ. Ὡρολόγιον, Ἐξαποστειλάρια τοῦ Σαββάτου, εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου καὶ εἰς τὴν νέαν ἔκδοσιν τοῦ Τριωδίου).
- Αἶνοι:** Τὰ 4 Μαρτυρικὰ τοῦ ἀΐχου: «Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ...» (ζήτηται εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου).
- Δόξα:** Τὸ Νεκρώσιμον· «Ἔργω Σωτῆρ μου, δεικνύς...».
- Καὶ νῦν:** Τὸ μετ' αὐτὸ Θεοτοκίον: «Φαιδρύνεται, Κόρη, προφητῶν...».
- «Σοὶ Δόξα πρέπει...».**
- Δοξολογία:** (Χῦμα), καὶ τὰ Πληρωτικά.
- Ἀπόστιχα:** Τὰ Νεκρώσιμα Προσόμοια τοῦ ἀΐχου· «Σοῦ, Σῶτερ, δεόμεθα...» (ζήτηται εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου) μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.
- Δόξα,** «Σταυρῷ σου γηθόμενοι...».
- Καὶ νῦν:** «Χριστὸν ἐκδυσώπησον τὸν σόν...» (Εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου). «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι...». Τρισάγιον, καὶ ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, Μάρτυρες» Δόξα: «Μνήσθητι Κύριε...». Καὶ νῦν· «Μήτηρ ἁγία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

- Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:** «Ἀπόστολοι, Μάρτυρες...»
- Εἰσοδικόν:** «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...».
- Ἀπολυτίκια:** «Ἀπόστολοι, Μάρτυρες...», «Μνήσθητι Κύριε...» καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ.
- Κοντάκιον:** «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως...».
- Τρισάγιον.**
- Ἀπόστολος:** Σαββάτου Β΄ Ἐβδ. Νηστειῶν: «Βλέπετε μήποτε ἔσται...» (Ἐβρ. γ΄ 12-16).
- Εὐαγγέλιον:** Σαββάτου Β΄ Ἐβδ. Νηστειῶν: «Ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς ἔρημον τόπον...» (Μάρκ. α΄ 35-44).
- Ἐξαιρέτως:** «Ἄξιόν ἐστιν...».
- Κοινωνικόν:** «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω...».
- Ἐἶδομεν τὸ φῶς...».**

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια καὶ τὰ Τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων...» καὶ γίνεται τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων. «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...» καὶ Ἀπόλυσις «Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός...».

Σημειώσεις: Ἡ ὡς ἄνω Τυπικὴ Διάταξις ἀκολουθεῖται καὶ ἐν τοῖς Σάββασι Γ΄ καὶ Δ΄ ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

31. ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ. Ὑπατίου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Γαγγρῶν, Ἀκακίου ἐπισκόπου Μελιτηνῆς τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ἦχος β΄. Ἑωθινὸν Γ΄.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου Κυρ. Β΄ Νηστειῶν § 35 – 37)

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας Θ΄ ΩΡΑ

- Ἀπολυτίκιον:** «Ἀπόστολοι, μάρτυρες...».
- Κοντάκιον:** «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως...».
- Ἀπόλυσις:** (μικρά): «Χριστὸς ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

- Ἐσπέρια:** Ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Τριωδίου· «Ποίοις εὐφημιῶν ἄσμασιν...» 4.
- Δόξα:** Τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἱεράρχου: «Ὅσιν τρισμάκαρ...».
- Καὶ νῦν:** Τὸ α΄ Θεοδοκίον τοῦ β΄ ἤχου: «Παρηλθεν ἡ σκιά...».
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἱλαρόν...» καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
- Ἀπόστιχα:** Τὰ Ἀναστάσιμα.
- Δόξα:** Τοῦ Ἱεράρχου: «Ἡ γρήγορος γλῶσσά σου...».
- Καὶ νῦν:** «Ἀνύμφευτε Παρθένε...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.**
- Ἀπολυτίκια:** Τὸ Ἀναστάσιμον «Ὅτε κατῆλθες...». Δόξα τοῦ Ἱεράρχου· «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ...». Καὶ νῦν τὸ ὁμόηχον Θεοδοκίον· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν τοῦ β΄ ἤχου, τὰ Τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον· «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

- Ἀπολυτίκια:** Ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Τὰ Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν.
Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ β΄ ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Γ') Εὐαγγελίου.
- Ὁ Ν΄ ψαλμός:** Δόξα· «Τῆς μετανοίας...». Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων...».
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Ἱεράρχου.
- Ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς:** Τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἱεράρχου καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Τριωδίου: «Τὴν πλάνην κατέφλεξας...», Δόξα, Καὶ νῦν· «Ταχὺ δέξαι Δέσποινα...».
- Ἀφ' στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα. Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

- Καταβασίαι:** «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...», Δ' Ὁδὴ «Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καὶ ἡ Καταβασία: «Ἄπας γηγενής...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τὸ Ἰ' Ἀναστάσιμον «Τιβεριάδος θάλασσα...», τοῦ Ἱεράρχου: «Χαῖρε Πατέρων καύχημα...» καὶ τὸ ὅμοιον Θεοτοκίον: «Δέσποινα πάντων Ἄνασσα...».
- Αἶνοι:** Ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 Προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου: «Τὴν μακαρίαν ἐν κόσμῳ...» εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα:
- «Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν».
«Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται».
- Δόξα:** Τοῦ Τριωδίου: «Τοῖς ἐν σκότει ἀμαρτημάτων...».
- Καὶ νῦν:** «Ὑπερευλογημένη...».
- Δοξολογία:** Μεγάλῃ καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θ. Λειτουργία Βασιλείου τοῦ Μεγάλου

- Ἀντίφωνα:** Τῆς Κυριακῆς.
- Εἰσοδικόν:** «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
- Ἀπολυτίκια:** «Ὅτε κατῆλθες...», «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ.
- Κοντάκιον:** «Τῇ Ὑπερμάχῳ...».
- Τρισάγιον.**
- Ἀπόστολος:** Κυριακῆς Β' Νηστειῶν: «Κατ' ἀρχὰς Σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας...» (Ἐβρ. α' 10 – β' 3)
- Εὐαγγέλιον:** Κυριακῆς Β' Νηστειῶν: «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ...» (Μάρκ. β' 1-12).
- Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως:** «Ἐπὶ σοὶ χαίρει...».
- Κοινωνικόν:** «Αἰνεῖτε...».
- «Εἶδομεν τὸ φῶς...» καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας: Ψάλλεται ὁ Κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς ὡς προδιετυπώθη τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς

Θ΄ ΩΡΑ

- Ἀπολυτίκια:** «Ὅτε κατῆλθες...». Δόξα: «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ...».
Ἐντὶ Κοντακίου: Ἡ Ὑπακοὴ τοῦ β΄ ἤχου· «Μετὰ τὸ πάθος πορευθεῖσαι...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακὸς

- Ἑσπέρια (Στίχοι 10):** Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ τοῦ β΄ ἤχου «Ἕμαρτον εἰς σέ, Σωτήρ...» 4 (ζήτηε εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου), στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου «Ἀμέτρητά σοι πταίσας...» 3 καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου Προσόμοια (1η Ἀπριλ.) «Σὲ μὲν διεκώλυε...» 3.
- Δόξα, Καὶ νῦν:** «Ὁ γάμος ἠὲ τρέπεται...».
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τὸ Μέγα Προκείμενον: «Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν Σου...».
- Ἀπόστιχα:** Τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου: «Χαλινοὺς ἀποπτύσας...» (δίς) καὶ τὸ Μαρτυρικὸν «Μάρτυρες Κυρίου...» (ἅπαξ)
- Δόξα, Καὶ νῦν:** Τοῦ Τριωδίου «Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον, «Θεοτόκε Παρθένε...» καὶ τὰ λοιπὰ ὡς τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.